Thánh Kinh Báo

THÁNG SÁU NĂM 1958

Trong số báo này :

MỐI LIÊN-LẠC GIỮA ĐỨC THÁNH-LINH VÀ SỰ TÁI-LÂM CỦA ĐẤNG CHRIST

Mục-sư J. M. HALDEMAN

SỐ 260
NĂM THỨ XXIII

TỤC BẢN SỐ 91
THÁNG SÁU 1958

Thánh Kinh Báo

CƠ-QUAN CỦA HỘI-THÁNH TIN LÀNH VIỆT-NAM
TÒA-SOẠN : Tạm tại Trường Kinh-thánh Đà-nẵng.
Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút : Mục-sư ÔNG-VĂN-HUYÊN

LỆ MUA BÁO :
Một năm (12 số) giá 70 đồng, nửa năm 40 đồng. mỗi số 7 đồng.

Thơ-từ và tiền-bạc gởi cho Mục-sư ÔNG VĂN-HUYÊN
Hội-thánh Tin-lành Đà nẵng

MỤC-LỤC

Xã-thuyết : Trang

Lửa giải-quyết mọi sự — *T.K.B.* 1

Mối liên-lạc giữa Đức Thánh-Linh và sự tái-lâm của Đấng Christ.
— *Mục-sư J. M. Haldeman.* 3

Tin-tức Hội-thánh 6

Trường Kinh-thánh :
A) Hãy theo ta. — *Nguyễn-thượng-Tín* 16
B) Tin-tức 19

Đoàn quân Thánh. — *Chí-nguyện-quân* 21

Mấy vần thơ :
Tiễn-biệt. — *Hương-Nam.* 22

Cô-nhi viện Tin-lành 23

Hàng ghế trẻ em :
Ghẻ hờm hay là tội lỗi. — *Thư-Sinh.* 25

Tiếng gọi rừng núi :
Hội đồng thanh-niên khu-vực Thượng-du tại Đạ-lơ-nghịt
— *Nguyễn-Lĩnh.* 26

Gọi lòng bạn trẻ :
Khẳng định vai trò thanh-niên Đấng Christ.
— *Nguyễn-kim-Thinh, Gia-định.* 28

Phụ-nữ diễn đàn :
Năm bà quả-phụ ở miền Amadôn. — *X. T.* 29

Tòa giảng Tin-lành :
Tám điều cần biết để được cứu-rỗi.
— *T. Đ. Nguyễn-sơn-Hà.* 31

Hình bìa : *Nhà thờ Hội-thánh Đà-nẵng mới trùng-tu năm 1957*

Lửa Giải-quyết mọi sự

« Lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống, thiêu-đốt của-lễ thiêu, . . . Trong một lúc trời bị mây che đen, gió nổi dậy và có cơn mưa rất lớn... » I Vua 18 : 38, 45.

MỘT đoàn xe lửa tối-tân, kết rất dài trông rất ngoạn-mục trên con đường sắt. Trên các toa xe đều đông du-khách sang-trọng. Đầu máy xe lửa ấy cũng tối-tân và rất tinh-hảo. Mọi sự đều chuẩn-bị sẵn-sàng để vượt suốt quãng đường dài, lướt rừng xuyên núi qua sông hầu đưa đoàn du-khách đến cảnh hoa gấm cùng thưởng cảnh đẹp tráng-lệ. Song còn chỉ đợi một điều, chỉ một điều : LỬA. Phải, chỉ chờ LỬA cháy nóng đúng độ khiến nước sôi đúng độ hầu đủ sức chuyển bộ máy khổng-lồ đưa đoàn xe dằng-dặc lên đường nói trên. Chẳng cần dài dòng thêu dệt, ai ai cũng biết điều rất thông-thường trên đây.

Cũng một lẽ ấy, các môn-đồ của Đức Chúa Jêsus-Christ đã theo Ngài cả đường từ khi Ngài gọi họ trên bờ biển Ga-li-lê, trong làng-mạc Bết-sai-đa và ngoài thành-thị v. v. . . Họ đã mục-kích cả dấu kỳ phép lạ Ngài làm, nghe cả sự dạy-dỗ đầy quyền-năng của Ngài, đã thọ giáo đặc-biệt nơi Ngài tại trên một núi kia. Họ đã cùng Ngài lên núi nọ và trông thấy Ngài trong cảnh hóa hình, cùng Ngài vào vườn Ghết-sè-ma-nê thâm-u. Họ đã rõ thấu Ngài chịu chết trên thập-tự-giá và chịu chôn trong mồ-mả ba ngày đêm. Họ cũng đã gặp Ngài khi Ngài đã sống lại, và cùng Ngài giao-thông ăn uống trong nhiều lần. Ngài hiển-hiện với họ trải 40 ngày sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại. Họ đã mục-kích và nghe rõ sứ-mạng về sự Ngài thăng-thiên. Có thể nói các môn-đồ ấy có đủ điều-kiện cần-thiết để tỏ với mọi người rằng Chúa Jêsus đã sống lại và đã ngự lên trời. Họ hầu như có đủ điều-kiện làm chứng-nhân cho Đức Chúa Jêsus-Christ để đưa nhiều người qui-phục Ngài. Song kỳ thật họ chưa làm gì nổi vì chỉ thiếu một điều. Phải, họ chỉ thiếu một điều là LỬA. Bởi Chúa đã trịnh-trọng phán bảo họ « Đừng ra khỏi Giê-ru-sa-lem, nhưng hãy chờ-đợi Đấng Cha đã hứa . . . Nhưng khi Thánh-Linh giáng trên các ngươi, thì các ngươi sẽ nhận-lãnh quyền-năng, rồi làm chứng-nhân cho ta . . . » (Công 1 : 4, 8). Các môn-đồ Chúa đã vâng lời Ngài tuyệt-đối, đã chờ-đợi một điều ấy cho đến « . . . có lưỡi như lửa chia ra, đậu trên mỗi người trong họ. Hết thảy đều được đầy-dẫy Đức Thánh-Linh, khởi-sự nói các thứ tiếng khác theo như Thánh-Linh cho họ nói » (Công 2 : 3, 4). Từ đó Hội-thánh của Chúa bắt đầu khai-sinh và cứ lớn lên giữa thế-gian hay chết nầy. Hội-thánh Chúa cứ sống, sống mạnh, sống lan-tràn khắp chốn như hiện nay.

Lịch-sử Hội-thánh đời nào cũng cho chúng ta biết rõ chỉ cần một điều là LỬA để giải-quyết mọi sự. Khi Áp-ra-ham đương phân-vân về lời Chúa hứa ban sản-nghiệp cho ông, thì « một ngọn lửa loè ngang qua các xác-thịt đã mổ » tức là của-lễ ông dâng lên Chúa, và lửa ấy đã giải-quyết điều ông đương phân-vân. Khi Môi-se đương chăn chiên ở đồng vắng núi Hô-rếp thì Chúa hiện ra trong lửa tại bụi gai để giải-quyết chức-vụ lãnh-đạo dân Y-sơ-ra-ên thoát ách nô-lệ mà Chúa giao cho ông. Tại trên núi Si-na-i Đức Chúa Trời cũng tỏ ra với Môi-se và dân, sự của Ngài để giải-quyết một điều cần « thì Đức Giê-hô-va ở trong lửa giáng-lâm nơi đó » (Xuất 3 : 2 ; 19 : 18). Lại « Lửa từ hòn đá bốc lên, thiêu-hóa thịt và bánh nhỏ không men » để giải-quyết vấn-đề Đức Giê-hô-va gọi Ghê-đê-ôn cứu dân-sự của Ngài ra khỏi tay dân Ma-đi-an (Quan-xét 6 : 21). Lại để cứu toàn dân Y-sơ-ra-ên thoát cảnh đói-kém và hạn-hán quá lớn trải ba năm rưỡi thì Đức Chúa Trời cũng dùng lửa thiêu-hóa của-lễ mà giải-quyết dứt-khoát tai-nạn kia và ban cơn mưa rất lớn đặc-biệt cho họ (I Vua 18 : 38, 45).

Hôm nay người ta cũng từng bảo phải dùng chiến-tranh để giải-quyết chiến-tranh, tức dùng lửa để tắt lửa. Song lửa ấy trái với lửa của Đức Chúa Trời. Lửa ấy vẫn nóng cháy, song chỉ là DỤC-HỎA của loài người đã phạm tội, chớ không phải LINH-HỎA của Đức Chúa Trời thánh-khiết, nên không thể giải-quyết gì được ; trái lại chỉ gieo cảnh tang-tóc đau khổ cho nhân-loại ! Vậy, duy có LỬA TRỜI là Thánh-Linh mới có thể giải-quyết dứt-khoát vấn-đề hòa-bình cho nhân-loại. Không có hòa-bình thực-sự cho đến khi Tin-lành về nước Đức Chúa Trời truyền ra khắp đất, và Đức Chúa Jèsus-Christ tái-lâm lập nước « Thiên-hi-niên ». Song Tin-lành không thể lan-tràn khắp đất nếu không có LỬA THÁNH-LINH bốc cháy trên toàn-thể con-cái của Ngài. Tiền-bạc quyền-thế dầu dõng-mãnh đến đâu đi nữa cũng không thể đem lại hạnh-phước gì cho nhân-loại nếu các thứ ấy không ở trong tay của những người đầy-dẫy LỬA TRỜI, trái lại nó chỉ là lợi-khí trong tay kẻ cướp lợi hại vô cùng mà thôi.

Đức Chúa Jèsus-Christ đã thành-tín với lời hứa của Ngài mà ban LỬA TRỜI là Thánh-Linh xuống một lần đủ cả trong lễ Ngũ-tuần xưa kia rồi. Nay Ngài vẫn thành-tín ban sự đầy-dẫy Thánh-Linh cho mọi người khao-khát vâng-phục chờ-đợi sự ban-tứ sự cao quí ấy. Vậy, chúng ta phải ý-thức rõ-ràng và sâu xa mà ăn-năn mọi tội-lỗi dễ vấn-vương, xin huyết Đức Chúa Jèsus-Christ làm sạch mọi sự ô-uế còn lại trong lòng chúng ta ; mở toang lòng ta ra để cho Thánh-Linh Ngài tràn vào trở nên một ngọn lửa bốc cháy nóng lên cách phi-thường để đưa đoàn xe Hội-thánh của Đức Chúa Trời chóng đến nơi chốn đầy vinh-quang. Cầu chúa ban ơn cho chúng ta thảy đều không bị say MEN ĐỜI như say rượu, « song hãy đầy-dẫy Đức Thánh-Linh » như lửa đốt cháy lòng tiên tri Giê-rê-mi (Giê 20 : 9) để nói về Chúa với mọi người cách đầy quyền-năng hơn lửa của nguyên-tử-lực. Duy có lửa mới giải-quyết mọi sự.

— *T. K. B.*

XIN CẦU-NGUYỆN ĐẶC-BIỆT

HIỆN nay phong-trào di-dân lên miền Cao-nguyên lập-nghiệp đang phát-triển mạnh-mẽ. Trong số đồng-bào di-dân Quảng-nam, Quảng-ngãi có nhiều anh chị em tín-đồ Hội-thánh ta cùng theo. Ngoài ra phần đông đồng-bào vốn có lòng mộ-đạo từ lâu, họ đã nghe giảng, xem sách nhiều và đang ước-ao tin Chúa. Ở rải-rác trên các địa-điểm Dinh-điền, anh chị em trong đoàn Truyền-giáo đang nhận thấy Chúa giao thêm trọng-trách. chẳng những lo giảng Tin-lành cho đồng-bào Thượng thôi, mà con cần gánh thêm phần « Dinh-điền cho Chúa » giữa đồng-bào Kinh nữa.

Xin các tôi-tớ và con-cái Chúa khắp nơi nhớ cầu-nguyện cho Hội-thánh ta sớm có phương-tiện đặc-biệt gởi người lo giảng Tin-lành cho đồng-bào di-dân và lập thêm nhiều Chi-hội cho Chúa. Đang khi chờ-đợi, xin Chúa cho anh em Đoàn Truyền-giáo chúng tôi riêng tại các khu-vực Daksong. Ban-mê-thuột và Pleiku được đủ ơn đủ sức làm vinh-hiển danh Ngài tại vùng Dinh-điền Cao-nguyên nầy.

Xin thành-thật đa-tạ.

— *Một Truyền-giáo*

NHƯNG KHI THÁNH-LINH GIÁNG TRÊN CÁC NGƯƠI, THÌ CÁC NGƯƠI SẼ NHẬN-LÃNH QUYỀN-NĂNG, RỒI LÀM CHỨNG-NHÂN CHO TA GIÊ-RU-SA-LEM, CẢ GIU-ĐÊ, SA-MA-RI, VÀ CHO ĐẾN CÙNG TRÁI ĐẤT. (Công 1 : 8)

MỐI LIÊN-LẠC GIỮA ĐỨC THÁNH-LINH

và

SỰ TÁI-LÂM CỦA ĐẤNG CHRIST

Mục-sư J. M. HALDEMAN

ĐỐI với sự tái-lâm của Đấng Christ, Đức Thánh-Linh có ba điều giản-dị : sự làm chứng, công-việc, và thái-độ của Ngài đối với sự tái-lâm ấy.

Trước hết, sự làm chứng của Đức Thánh-Linh có hai phương-diện : một là làm chứng về thực-sự Đấng Christ tái-lâm, hai là làm chứng về những tình-hình trước khi thực-sự đó xảy đến.

I. – Lời làm chứng về thực-sự Đấng Christ tái-lâm

Lời làm chứng về thực-sự đó bắt-đầu từ đời thượng-cổ ; vì Hê-nóc là tổ-tiên đời thứ bảy kể từ A-đam, nói tiên-tri về cảnh-trạng vinh-hiển ấy rằng : « Nầy, Chúa ngự đến với muôn-vàn thánh » (Giu-đe 15).

Kể từ đời Hê-nóc trở đi, Đức Thánh-Linh không ngừng làm chứng về sự tái-lâm của Đấng Christ ; Ngài làm chứng bởi những hình-bóng và lời tiên-tri một cách rất sốt-sắng, đến nỗi tới phần cuối lời rao-truyền của Ma-la-chi, thì chúng ta nghe nói về sự hiện đến thứ hai của Đấng Christ nhiều hơn nói về sự hiện đến thứ nhứt của Ngài. Ma-la-chi nói rằng Đấng Mê-si có muôn-vàn thiên-sứ theo hầu, ngự vào thành của Vua Cao-cả.

Nếu lời làm chứng của Đấng Christ cũng là lời làm chứng của Đức Thánh-Linh, thì Đức Thánh-Linh cũng bởi Đấng Christ mà làm chứng rất mạnh-mẽ về sự tái-lâm của Đấng Christ. Trước khi Đấng Christ bận áo điều, cầm cây gậy, đội mũ triều-thiên bằng gai và bị đóng đinh trên cây thập-tự, thì Đấng Christ luôn luôn dạy-dỗ về sự tái-lâm của Ngài. Nếu tác-phẩm của các sứ-đồ không phải là tác-phẩm thường của loài người, thì Đức Thánh-Linh cũng bởi các sứ-đồ mà luôn luôn làm chứng về sự tái-lâm của Đấng Christ. Hai thơ Tê-sa-lô-ni-ca dầm-thấm ý-tưởng về Đấng Christ tái-lâm đến nỗi đoạn chấm hết bằng những lời báo tin Ngài tái-lâm.

Quyển cuối-cùng của Kinh-thánh, là sách Khải-huyền, ví như viện bảo-tàng treo nhiều bức tranh, mà bức tranh nào cũng làm chứng rằng Đấng Christ sắp tái-lâm. Từ câu mở đầu : « Sự mặc-thị của Đức Chúa Jêsus-Christ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài đặng đem tỏ ra cùng tôi-tớ Ngài những điều kíp phải xảy đến » (Khải 1 : 1) cho tới câu chấm hết : « Phải, ta đến mau-chóng » (Khải 22 : 20), Đức Thánh-Linh luôn luôn cất tiếng khiến người ta chú-ý đến sự tái-lâm vinh-hiển và hồng gần của Đấng Christ.

II. – Lời làm chứng về tình-hình trước khi Đấng Christ tái-lâm

Về phương-diện nầy, lời làm chứng của Đức Thánh-Linh rất lớn-lao, rõ-rệt và dứt-khoát. Thơ I Ti 4 : 1 có chép : « Đức Thánh-Linh phán tỏ-tường » về « đời sau-rốt » Thơ II Ti 3 : 1 có chép rằng Hội-thánh hữu-hình sẽ trải qua những thời-kỳ nguy-hiểm, vì sẽ tẻ-tách khỏi quyền cai-trị của Lời Đức Chúa Trời và thử tiếp-tục công-việc thiêng-liêng bằng những phương-pháp thiên-nhiên ; thế-giới cũng trải qua thời-kỳ nguy-hiểm, vì các nước suy-đồi, An-ti-christ thành nhục-thể và lòng loài người nao-sờn vì sợ-hãi.

III. – Công-việc của Đức Thánh-Linh đối với sự tái-lâm của Đấng Christ

Công-việc nầy được tỏ-rõ bởi truyện-tích về người tôi-tớ của Áp-ra-ham. Anh từ nhà Cha ra đi, nhơn danh Con mà kiếm vợ cho Con. Anh thấy nàng ở bên bờ giếng, và cùng nàng đi về nhà anh

nàng, là La-ban ; tại đây, anh bày các bửu-vật của Cha nhơn danh Con mà gởi đến ; anh đeo những bửu-vật ấy cho nàng rồi dẫn nàng về để gặp Con. Đang khi dẫn nàng trải qua con đường đồng vắng, thì anh nói chuyện cho nàng biết thân-thế, vẻ đẹp, tài-năng và sự vinh-hiển của Con. Anh luôn luôn nói nhỏ-nhẹ vào tai nàng rằng chàng-rể sắp đi tới để đón-rước nàng.

Rồi một ngày kia, ở giữa cánh-đồng, nàng thấy chàng-rể tiến đến đón mình. Đầy tớ Áp-ra-ham giới-thiệu nàng cùng chàng và giao nàng cho chàng săn-sóc từ nay trở đi. Chàng đưa nàng vào trong trại của mình và nàng trở nên vợ của chàng.

Sau khi Con Đức Chúa Trời ngự về Thiên-đàng để làm Người trong cõi Vinh, hiển, làm Đầu của một dòng-giống mới-thì Đức Thánh-Linh chiếu theo giao-ước, đã nhơn-danh Con mà giáng-lâm để tìm-kiếm cho Con một Tân-phụ trong thế-gian nầy và trong thời-đại nầy. Trải qua hơn 19 thế-kỷ nay, Đức Thánh-Linh vẫn tìm-kiếm Tân-phụ ấy, tức là Hội-thánh. Ngài thấy Tân-phụ ở bên bờ giếng Cứu-rỗi. Khi Tân-phụ múc nước ở trong giếng Cứu-rỗi, tức là tiếp-nhận Tin-lành, thì Đức Thánh-Linh tự bày-tỏ mình cho Tân-phụ biết ; Ngài ngự vào trong sự sống của Tân-phụ, ở luôn đó, và bày-tỏ cho Tân-phụ biết những ân-tứ quí-báu mà Cha nhơn danh Con ban xuống.

Như vậy, Đức Thánh-Linh dắt-dẫn Tân-phụ, tức là Hội-thánh, trải qua hơn 19 thế-kỷ nay. Và đang khi dắt-dẫn, thì Ngài dịu-dàng nói chuyện về Thân-vị, công-việc, vẻ đẹp và sự vinh-hiển của Con Đức Chúa Trời, là Chúa và Tân-lang của Hội-thánh. Trải qua những con đường gập-ghềnh, Ngài luôn dịu-dàng, nhỏ-nhẹ nói thầm vào tai của Hội-Thánh rằng Tân-Lang sắp ngự đến để đón-rước Hội-thánh.

Và một ngày kia, trên không-trung kia, Ngài sẽ ngự đến để đón-rước Hội-thánh thật. Khi ấy, Đức Thánh-Linh sẽ cất Hội-thánh lên để đón-rước Con Đức Chúa Trời, và giao Hội-thánh cho Ngài coi-sóc đời đời. Con sẽ đưa Hội-thánh vào trong cung-điện Ngài. Ngọn cờ Ngài bay phấp-phới, trên Hội-thánh sẽ là lòng yêu-thương của Ngài (Nhã 2 : 4), và Hội-thánh sẽ là Vợ của Ngài.

Trong thời-đại nầy, công-việc của Đức Thánh-Linh cốt là hành-động trong lòng người ta đến nỗi sẽ nảy ra một thân-thể đặc-biệt có liên-lạc mật-thiết với Chúa, là cái đầu. Đây là tôi nói về Hội-thánh theo như Đức Chúa Trời nhìn thấy Hội-thánh. Nhờ đạo Tin-lành được rao-truyền khắp mọi nước bằng mọi thứ tiếng, Đức Thánh-Linh hiện đang kêu-gọi một thân-thể ra khỏi thế-gian, tức là Hội-thánh sẽ làm Tân-phụ của Đấng Christ. Những kẻ nào thành-thật đáp lại tiếng kêu-gọi của Tin-lành thì được Ngài tiếp-nhận và làm cho tái-sanh. Ngài tạo-thành trong họ cái hình-ảnh đạo-đức của Con Đức Chúa Trời ; Ngài ngự trong mỗi một tín-đồ cũng như trong tất-cả Hội-thánh ; đối với họ, Ngài trở nên sức-mạnh đời đời và động-lực thiên-thượng, nhờ đó chúng ta có thể sống cuộc đời của Con Đức Chúa Trời trên mặt đất nầy.

Chính tánh-chất của công-việc Đức Thánh-Linh tỏ ra có sự hạn-chế về số người. Đức Chúa Trời đang lựa-chọn người từ giữa vòng các dân ngoại. Nếu Đức Chúa Trời lựa-chọn *một số* người ngoại từ giữa vòng các dân ngoại, thì đó chẳng có nghĩa là Ngài tiếp lấy *hết thảy* dân ngoại. Công-việc của Đức Thánh-Linh không phải là tiếp lấy hết mọi người, nhưng là chọn-lọc *một số người* từ giữa vòng *cả loài người*. Công-việc của Đức Thánh-Linh cốt để phân-rẽ Tân-phụ, tức là Hội-thánh, ra khỏi thế-gian.

Công-việc của Đức Thánh-Linh còn bị hạn-chế về thời-gian cũng như về số người. Chính tánh-chất của công-việc nầy bắt-buộc sẽ phải có một lúc mà phương-pháp phân-rẽ chấm-dứt hẳn. Đức Chúa Trời không định dùng đạo Đấng Christ cho đến đời đời. Kỳ-hạn của đạo Đấng Christ đã định rõ : Khi mọi người hiệp thành Tân-phụ đã được kêu-gọi và được biệt riêng, và khi Đức Chúa Jêsus-Christ tái-lâm, thì đạo Đấng Christ hết kỳ-hạn. Như vậy, công-việc đại-cương của Đức Thánh-Linh chính là làm chứng về sự tái-lâm của Đức Chúa Jêsus-Christ.

IV. — Công-việc của Đức Thánh-Linh đối với cá-nhân Tín-đồ

Công-việc nầy gồm có ba khoản :

Thứ nhứt. — Đức Thánh-Linh tạo-thành trong tín-đồ cái hy-vọng rằng chính mình Chúa sẽ tái-lâm. Tín-đồ vẫn hay lãng-quên sự tái-lâm của Chúa, hay cam chịu trải qua sự chết, hay mong nếm trước sự vinh-hiển của Thiên-đàng. Nhưng Đức Thánh-Linh làm cho lòng tín-đồ khấp-khởi vui-mừng để đáp lại lời Chúa quả-quyết rằng Ngài sẽ tái-lâm. Đức Thánh-Linh khiến tín-đồ trông-mong Chúa tái-lâm, lấy sự đó làm nền-tảng cho đời sống của mình và của cả Hội-thánh. Khi Đức Chúa Jèsus-Christ tái-lâm, thì chúng ta sẽ được tỏ ra là con-cái Đức Chúa Trời ; chính lúc đó, công-việc chúng ta làm cho Ngài sẽ được khen và được thưởng.

Thứ hai.— Đức Thánh-Linh khiến tín-đồ có tư-cách xứng-đáng để tiếp-rước Chúa tái-làm. Vì chúng ta sẽ làm vua và thầy tế-lễ trong nước hầu đến, nên ngay trong đời nầy, chúng ta đã phải làm nảy-nở một vài đặc-sắc của hai chức-vị ấy. Ngay bây giờ, chúng ta phải cư-xử như vua, phải dùng quyền vua mà đuổi-bỏ hết các tư-dục hèn-mạt trong lòng mình. Chúng ta cũng đáng phải lộ ra một vài đặc-sắc của chức tế-lễ, nghĩa là phải bày-tỏ sự thánh-sạch, không vết, không nhăn mà thầy tế-lễ của Đức Chúa Trời đáng phải có. Mặt-mày chúng ta phải chói-lòa vinh-quang của Đức Chúa Trời ; thuở xưa, vinh-quang nầy vẫn in trên mặt thầy tế-lễ thượng-phẩm mỗi khi ông vào nơi chí-thánh.

Thứ ba.— Đức Thánh-Linh đóng trên chúng ta một con dấu không hề bị xóa nhòa để khiến chúng ta luôn luôn nhớ sự tái-lâm của Chúa. Đức Thánh-Linh là cái ấn. Thân-thể chúng ta đã được Đức Chúa Jèsus-Christ cứu-chuộc ; nó cũng phải được cứu-chuộc khỏi « kẻ cầm quyền sự chết, là ma-quỉ » (Hè 2 : 14). Sự cứu-chuộc thân-thể chỉ được thực-hiện bởi sự sống lại. Lời của Đức Chúa Trời đầy-dẫy những câu quả-quyết rằng Đức Thánh-Linh là cái ấn, là Đấng làm chứng và đảm-bảo cho sự cứu-chuộc thân-thể tuyệt-diệu

Mỗi một người đã được cứu-chuộc đều được đóng ấn để dự vào ơn-phước trong ngày Đấng Christ trở lại để đón rước họ và tuyên-bố họ là thuộc về Ngài. Đức Thánh-Linh đã tạo-thành trong chúng ta cái « hột giống » của thân-thể mới ; Ngài sẽ làm cho « hột giống » ấy nảy chồi từ giữa vòng kẻ chết trong ngày Đấng Christ tái-lâm. Vì Kinh-Thánh có chép rằng : « Đấng đã làm cho Đức Chúa Jèsus-Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh-Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân-thể hay chết của anh em lại sống » Rô 8 : 11.

V. — Thái-độ của Đức Thánh-Linh đối với sự tái-lâm của Đấng Christ.

Đối với sự tái-lâm của Đấng Christ, Đức Thánh-Linh luôn luôn có một thái-độ mong-chờ. Khi Chúa giáng xuống không-trung để tiếp-đón Tân-phụ của Ngài thì Đức Thánh-Linh sẽ được cất khỏi trái đất nầy. Rồi trong lúc thế-gian bị sự tối-tăm hơn hết, thì Đấng Christ sẽ ngự xuống mặt đất để lập nước ngàn năm bình-an. Khi ấy, Thánh-Linh của Đức Chúa Trời sẽ đổ xuống trên mọi loài xác-thịt, và dân Y-sơ-ra-ên sẽ ăn-năn và đón-rước Đấng Mê-si của họ.

KÌA, TA ĐẾN MAU-CHÓNG, ĐEM TIỀN CÔNG THEO ĐỂ TRẢ CHO MỖI NGƯỜI TÙY CÔNG-VIỆC CỦA HỌ.

(Khải 22 : 12).

TIN-TỨC HỘI-THÁNH

Bến-Cát. —

CHỨNG VỀ ƠN CHÚA

Trải qua nhiều năm, Hội-thánh Bến-cát cũng như hầu hết các Hội-thánh khác đồng chịu một biến-cố chung. Hội-thánh sa-sút thanh-niên tan-lạc, nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời là Đấng thương-yêu, Ngài vẫn thương cho đến cuối-cùng, Ngài không bẻ cây sậy gần gãy tắt ngọn đèn gần tàn, Chúa đã sai ông bà Truyền-đạo-sinh Nguyễn-hữu-Tiền đến đây để lo công-việc Chúa, rịt lành vết thương-tâm. Hội-thánh bắt đầu tiến tới khả-quan. Ban thanh-niên được thành-lập cũng bởi sự cầu-nguyện và lòng sốt-sắng, Hội-thánh cố-gắng vươn mình lên trong những cuộc bồi-linh bố-đạo.

Cảm ơn Chúa đã nhậm lời cầu-nguyện thiết-tha của chúng tôi, nên ngày 10-12 tháng 3 năm 1958 Hội-thánh Chúa tại đây mở cuộc bố-đạo. Chúng tôi có mời cụ Chủ-nhiệm Mục-sư Trần-xuân-Hỉ, ông Trưởng-ban Truyền-đạo lưu-hành Mục-sư Phạm-văn-Thâu, ông Mục-sư Nguyễn-văn-Long, ông Mục-sư Nguyễn-văn-Thái, Truyền-đạo Nguyễn-sơn-Hà, Truyền-đạo-sinh Đặng-văn-Nhường, Truyền-đạo-sinh Đào-thành-Long và thầy Mai-đức-Lý đến giảng trong các Câu-lạc-bộ, các chợ và các làng tận nơi hẻo-lánh. Kết-quả được 14 linh-hồn trở lại cùng Chúa. Tổng số trung-bình mỗi buổi giảng chừng 400 người nghe và phát được 1.000 quyển sách nhỏ. A-lê-lu-gia !

Chúng tôi không đủ lời đủ tiếng mà ngợi-khen Chúa. Xin các quí cụ, quí ông bà và quí anh chị em ở khắp nơi hiệp cùng với chúng tôi mà ngợi-khen Chúa, cũng bởi lòng yêu-thương nhớ đến chúng tôi mà cầu-nguyện cho. Xin đa-tạ.

Thay mặt Hội-thánh, Ban Trị-sự chúng tôi có lời cảm-ơn cụ Chủ-nhiệm, ông Trưởng-ban Truyền-đạo Lưu-hành, và các quí-vị Mục-sư, Truyền-đạo đã giúp-đỡ chúng tôi mọi phương-diện, cũng xin các tôi-tớ và con-cái Chúa ở xa gần nhớ đến Hội-thánh Bến-cát mà cầu-nguyện cho để chúng tôi đầy sinh-lực từ nơi Đức Chúa Trời hầu vững-chãi trên bước Thiên-lộ cho đến ngày Cứu-Chúa hiện ra.

— Ban Trị-sự Hội-thánh
Bến-cát

◇

LỄ NGỢI-KHEN ĐỨC CHÚA TRỜI

Của Ban thanh-niên Bến-cát, ngày 30 tháng 3 năm 1958.

Đã bắt đầu tưng-bừng rộn-rịp, sau một đêm dài vắng-lặng . . .

Vầng kim-ô từ từ lố-dạng, ánh bình-minh chiếu sáng xuống cảnh mông-lung một ánh sáng tươi đẹp huy-hoàng.

Trước khuôn-viên Hội-thánh Tin-lành Bến-cát, người ta thấy một hàng chữ đỏ nổi bật trên tấm vải trắng LỄ NGỢI-KHEN

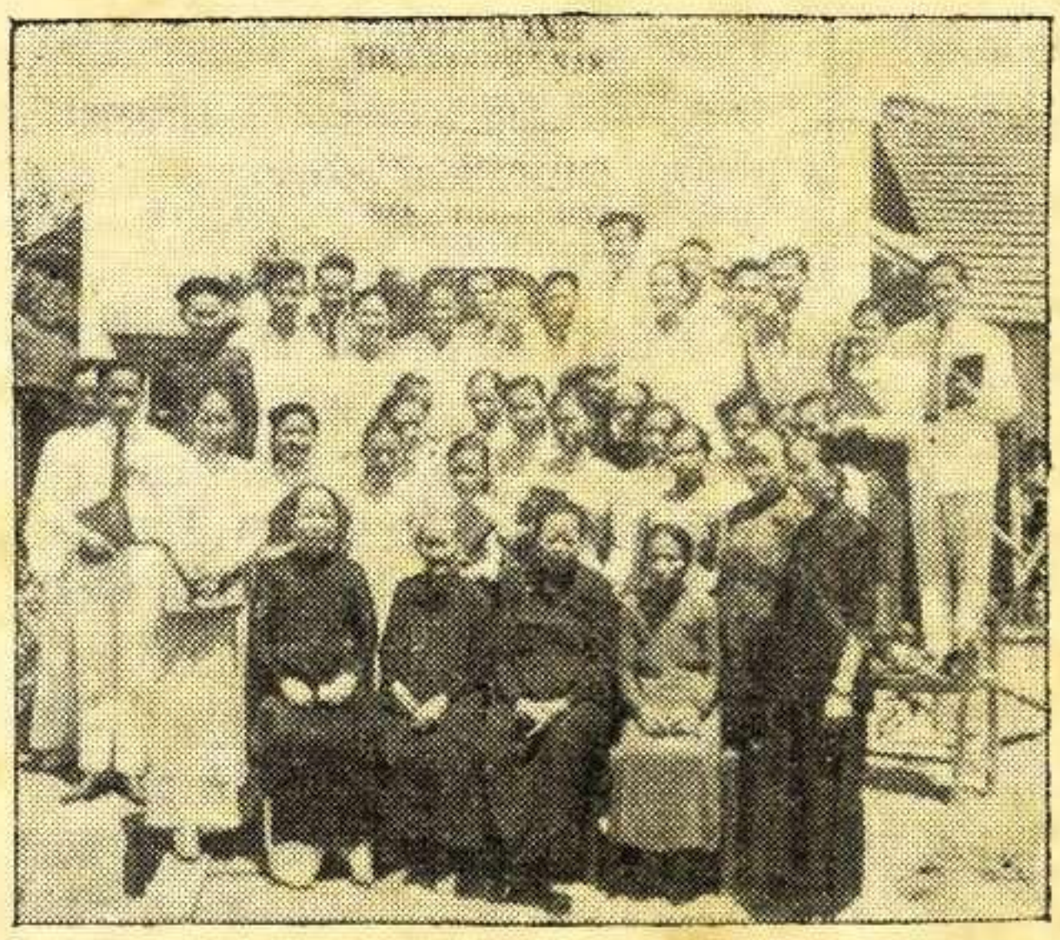

Lễ ngợi-khen Đức Chúa Trời tại Hội-thánh Bến-cát

ĐỨC CHÚA TRỜI của Ban thanh-niên Bến-cát. Trước Nhà thờ đã tề-tựu một số đông thanh-niên. Trong Nhà Thờ treo đầy những câu khẩu-hiệu : « Thanh-niên là mầm non của Hội-thánh », « Thanh-niên phải cẩn-thận theo lời Chúa » v. v. . . và chưng-bày những giấy hoa kết tụi đẹp-đẽ. Từ xa các Ban thanh-niên Bình-long, Bình-dương đã đến, siết chặt tay nhau tỏ tinh thông-cảm.

Một hồi chuông reo báo hiệu, giờ nhóm đã đến, tất cả thanh-niên đều vui-vẻ tiến vào Nhà Thờ. Buổi lễ do sự cố-vấn của ông Truyền-đạo-sinh Nguyễn-hữu-Tiền và dưới quyền cai-trị của Trưởng-ban thanh-niên Bến-cát Nguyễn-hoàng-Trọng. Lần-lượt các Ban thanh-niên đồng-ca hoặc hợp-ca những bài Thánh-ca du-dương, làm chứng về ơn Chúa, đố Kinh-thánh, kể chuyện vui, v .v.

Đó là một buổi LỄ NGỢI-KHEN CHÚA rất vui-vẻ mà lần đầu-tiên Ban thanh-niên Bến-cát tổ-chức. Một bầu không-khí thân-mật, vui-vẻ trong dòng huyết Jêsus đã tràn-ngập vào mỗi lòng thanh-niên, nhất là lời giảng-dạy của thầy Mai-đức-Lý, chẳng những xây-dựng nỗi lòng thanh-niên được phấn-khởi trong Chúa mà còn làm cho tất cả Hội-thánh đều cảm-động trong sự dạy-dỗ nầy.

Trước giờ chia tay lại có một tiệc trà thân-mật do Ban thanh-niên Bến-cát thết-đãi, sau đó mỗi người ra về với tấm lòng hớn-hở, luyến tiếc . . .

Thay mặt Ban thanh niên Bến-cát
Trưởng-ban : Nguyễn hoàng-Trọng
Thơ-ký : Trần minh-Tri

Sóc-sải. —

Ngày lễ kỷ-niệm Cứu-Chúa Phục-sanh rất vui-vẻ ; các giáo-hữu nhóm lại đông-đủ. Ông Hiệu-trưởng Thánh-kinh nghiên-cứu học-hiệu Giáo-sĩ Shelton giảng bài « Tín-đồ phải sống cho Chúa cách nào » qua sự thông-dịch của thầy Trần-xuân-Quang, ai nấy đều cảm-động vì biết rằng chết vì đạo Chúa còn dễ, sống đẹp lòng Chúa là khó ; chúng tôi nguyện Chúa giúp-đỡ để sống cách đẹp lòng Ngài.

Nhơn buổi nhóm long-trọng nầy ông Mục-sư bổn Hội có xin ông Hiệu-trưởng Shelton phát văn-bằng cho 8 anh em có tên sau đây đã theo học trọn khóa nghiên-cứu Thánh-kinh từ hai năm nay :

1) Lê-thị-Hưng
2) Lê-thị-Hoành
3) Nguyễn-hữu-Ninh
4) Nguyễn-văn-Vinh
5) Nguyễn-phú-Quí
6) Nguyễn-văn-Bông
7) Nguyễn-văn-Niên
8) Đặng-ngọc-Tỉnh.

Vào lúc 2 giờ chiều ngày hôm ấy có làm Lễ báp-têm cho 8 anh chị em, trong số nầy có một bà cụ 70 tuổi trước kia thờ Phật sốt-sắng đến nỗi có nhiều người làm chứng, con bà nài-nỉ ; nhưng bà nhứt-định từ-chối. Đến thì-giờ Chúa làm việc trong lòng bà, nên trước lễ Giáng-sanh 1957, khi các bà trong Ban chứng-đạo đến nhà nói về Chúa thì bà liền qui gối tiếp-nhận Chúa. Từ đó đến nay bà ưa-thích đến Nhà Thờ thờ-phượng Chúa, dầu con gái bà nói « Một Chúa-nhựt mẹ đi, một Chúa-nhựt con đi », nhưng bà cũng không chịu nghỉ một Chúa-nhựt nào cả. Ha-lê-lu-gia, thật là tài Cứu-Chúa rất lạ. Chúng tôi viết mấy hàng trên đây bày-tỏ ơn Chúa để qui ông bà anh chị khắp nơi ngợi-khen Chúa với chúng tôi.

— Ban Trị-sự Hội-thánh Sóc-sải
Kiến-hòa

Bình-định. —

BAN TUẦN-HOÀN TRUYỀN-ĐẠO BÌNH-ĐỊNH

Ban chúng tôi tổ-chức cuộc giảng lần thứ hai từ ngày 4 đến 13 tháng 3 năm 1958 tại khu-vực quận Hoài-nhơn.

Các địa-điểm giảng. Thôn Trung-lương, chợ Hoài-hảo, sân vận-động Hoài-châu, sân vận-động Tam-quan, và dọc quốc-lộ ở Sa-huỳnh (thuộc Quảng-ngãi).

Kết-quả. Có độ 10.000 người nghe, phát chừng 1.000 sách nhỏ và được 20 người cầu-nguyện. Cùng tìm được 2 tín-đồ cũ tin Chúa trước chiến-tranh tại Tuy-hòa, và một người đã chịu báp-têm tại Dran.

Ngoài ra, chúng tôi còn tổ-chức cầu-nguyện và một buổi nhóm bồi-linh cho Hội-thánh Trà-thung.

Riêng tại xã Hoài-châu, Chúa ban ơn có 2.500 thính-giả trong đêm đầu và lên đến 4.000 trong đêm thứ nhì. Tuy ít người tin Chúa tại đây, song chân-lý Tin-lành đã sáng tỏ trong lòng đồng-bào.

Thay mặt cho 150.000 linh-hồn đang chết mất tại quận Hoài-nhơn (Bồng-sơn), chúng tôi thiết-tha yêu-cầu các quí : Hội Truyền-giáo, Ban Trị-sự Tổng-liên và Địa-hạt cầu-nguyện và ủng-hộ hữu-lực cho việc truyền-đạo tại đây. Cũng xin cầu-nguyện cho sớm có Nhà Thờ tại Bồng-sơn vì hiện có hơn 100 người cầu-nguyện và hơn 20 người thường nhóm trong một nhà tranh chật hẹp, không xứng-đáng cho danh Chúa. Chúng tôi xin thành-thật tri-ân trước.

— *Trưởng-ban : Mục-sư Dương-Ký*

Thư-ký Nguyễn-bá-Quang

Hội-thánh Nguyễn-tri-Phương

Lời tòa soạn : Dưới đây là bức thơ của Ban nhi-đồng của Hội-thánh Nguyễn-tri-Phương gởi đến trường Kinh-thánh tại Đà-nẵng, chúng tôi nhận thấy Ban nhi-đồng nầy đã và đương làm một việc rất tốt trong công-trường thuộc-linh, nên xin đăng-tải bức thơ ấy ra đây để toàn-thể con-cái của Chúa cùng ngợi-khen Chúa và cầu-nguyện thêm cho Ban nhi-đồng ấy cứ chiếu lòa ánh sáng qui-vinh Chúa càng hơn. Cũng xin Chúa ban ơn cho các Ban nhi-đồng của các Hội-thánh hưởng-ứng và noi gương tốt của Ban nhi-đồng Hội-thánh Nguyễn-tri-Phương. A-men.

— *T. K. B.*

HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM

CHI HỘI : NGUYỄN-TRI-PHƯƠNG

BAN NHI-ĐỒNG

◇

Số : 1

Kính gởi cụ Đốc-học Trường
Kinh-thánh Đà-nẵng

Kính thưa cụ Đốc-học,

Chúng con, toàn-thể Ban nhi-đồng Nguyễn-tri-Phương,

Xin kính gởi lời thăm cụ Đốc-học, Ban Giáo-viên cùng toàn-thể thầy cô sinh-viên Trường Kinh-thánh được trọn-vẹn trong ơn lành của Chúa Toàn-năng.

Đã từ lâu, chúng con lúc nào cũng nhớ đến qui Trường và cầu-nguyện luôn, lúc ở nhà cũng như trong những giờ cầu-nguyện chung của Ban nhi-đồng (trong mỗi tối thứ ba).

Cầu xin Chúa ban nhiều ơn thiêng trên hai cơ-quan trọng-yếu : Trường Kinh-thánh và Cô-nhi-viện. Để bộc-lộ một phần nào tấm lòng chúng con nhớ đến qui Trường, chúng con đã cùng nhau làm những hộp nhỏ bỏ vào một phần mười tiền quà bánh mà cha mẹ chúng con đã cho mỗi ngày, và nay, sau ba tháng, số tiền ấy được là : hai trăm năm chục đồng. Chúng con xin dâng vào công-quỹ của Trường Kinh-thánh, tiền ấy rất ít-oi, song chúng con mong rằng, với lòng thành-thật của chúng con xin cụ Đốc-học nhận cho. Chúng con rất vui-mừng vì đã làm được một việc dầu rằng bé nhỏ song có ích cho nhà Chúa, và ba tháng đến đây chúng con cũng tiếp-tục dâng phần mười nữa vào công-quỹ Cô-nhi-viện.

Sau hết chúng con kính chúc qui Trường dồi-dào ơn-phước thiên-thượng, chúng con hứa cầu-nguyện nhiều cho qui Trường trong ngày lễ mãn-khóa được đầy linh-ân của Chúa Toàn-năng.

Chợ-lớn, ngày 7 tháng 4 năm 1958
Kính thư,

Thay mặt toàn-thể nhi-đồng Nguyễn-tri-Phương
Trưởng-ban : Lê-thị Ái-Thanh

Mỏ-cày. —

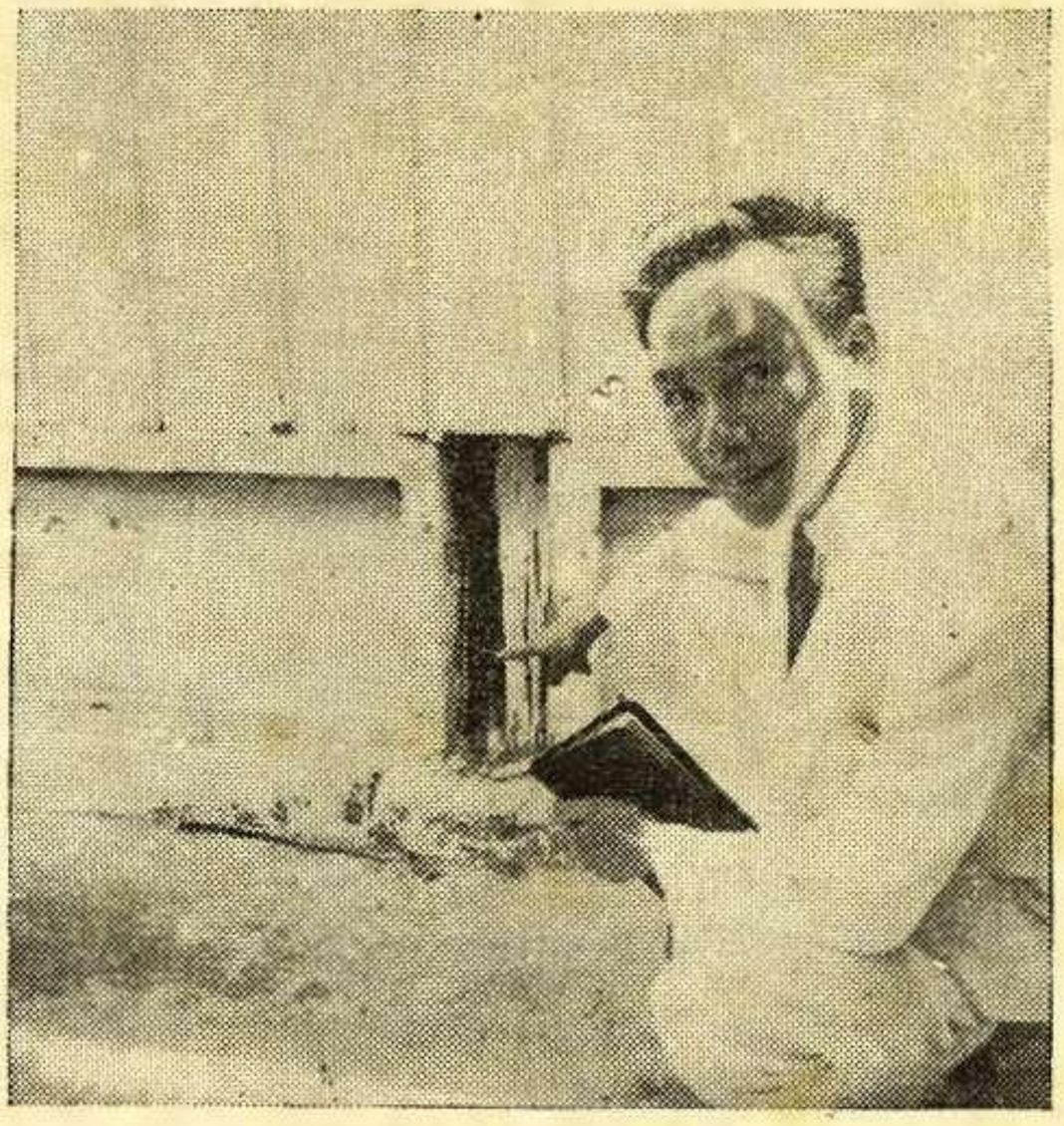

Một gốc cột trong mười gốc đều hư như vậy.

Trong Thánh-Kinh Báo số kỷ-niệm Chúa giáng-sanh năm 1957, nơi mục tin-tức, các quí cụ, quí ông bà được biết qua tình-trạng khẩn-cấp phải xây-dựng Nhà Thờ tại Mỏ-cày, cùng tình-trạng hiện-tại của con-cái Chúa trong Hội-thánh, chắc lòng của các quí cụ, ông, bà đã cảm-động và cầu-nguyện nhiều cho chúng tôi trải các ngày qua.

Hôm nay chúng tôi xin phép mời quí cụ, ông bà viếng lại công-việc Nhà Chúa tại đây một lần nữa, hầu bởi mắt thấy tai nghe mà quí cụ, quí ông bà nhiệt-liệt nâng-đỡ chúng tôi là một chi-thể hèn-mọn trong thân Cứu-Chúa Jêsus-Christ, cả phần thuộc-linh lẫn phần thuộc-thể, hầu công-việc xây-dựng Nhà Chúa tại đây được chóng hoàn-thành vinh-hiển danh Chúa. Chúng tôi hết lòng tri-ân và cầu-nguyện Chúa ban ơn đặc-biệt trên quí cụ, ông bà càng dồi-dào bội phần.

Chúng tôi lo xây-dựng Nhà Chúa không có ý so-sánh, song tình-trạng hư-hỏng rất nhiều không cho phép chúng tôi chần-chờ lâu hơn nữa. Có các quí cụ quí ông bà đã đến Hội-thánh chúng tôi và bày-tỏ ý-kiến về việc xây-dựng nầy rất cần là dường nào. Chúng tôi xin phép trích thuật đại-khái vài ý: « Nhà Thờ nầy đã đến thời-kỳ phải xây-dựng lại gấp » (lời nói của cụ Chủ-nhiệm Địa-hạt) « Nhà Thờ nầy phải xây-dựng sớm, nếu trễ sẽ bị sập » (lời nói của cụ Phái-viên Tổng-liên Mục-sư Kiều-công-Thảo). Như vậy, các quí cụ quí ông bà đã thấy qua các ý-kiến ấy thì biết việc xây-dựng nầy gấp-rút đến mực nào. Chúng tôi sợ không thể nào chịu nổi qua mùa mưa nầy.

Hiện nay chúng tôi đã thành-lập Ban kiến-thiết Nhà Thờ và đã khởi-công do đức-tin, tính đến nay (14-4-58) được hơn hai tuần rồi. Công-quỹ kiến-thiết Nhà Thờ chúng tôi chỉ có độ mười ngàn đồng (10.000$00) do sự hy-sinh tận-lực của các con-cái Chúa trong Hội-thánh tại đây. Nêu lên số lượng ấy, chắc các quí cụ, quí ông bà đoán được sự thiếu-thốn về tài-chánh trong công-việc xây-dựng nầy là thế nào rồi. Các con-cái Chúa trong Hội-thánh tích-cực dâng công, một tinh-thần hy-sinh đáng kể là các nhân-công tự lo lấy bữa ăn mình.

Một số vật-liệu đang làm mà chúng tôi đã mua chiếm gần hết số tiền trong quỹ. Chúng tôi rất lo-sợ sẽ phải đình công nên viết lên đây với cả tấm lòng tha-thiết vì công-việc Nhà Chúa. Mong ở các quí cụ, quí ông bà, các quí Mục-sư Truyền-đạo và các quí Giáo-sĩ, quí Ban Trị-sự bởi lòng yêu-thương dự phần cùng chúng tôi trong việc xây-dựng Nhà Chúa,

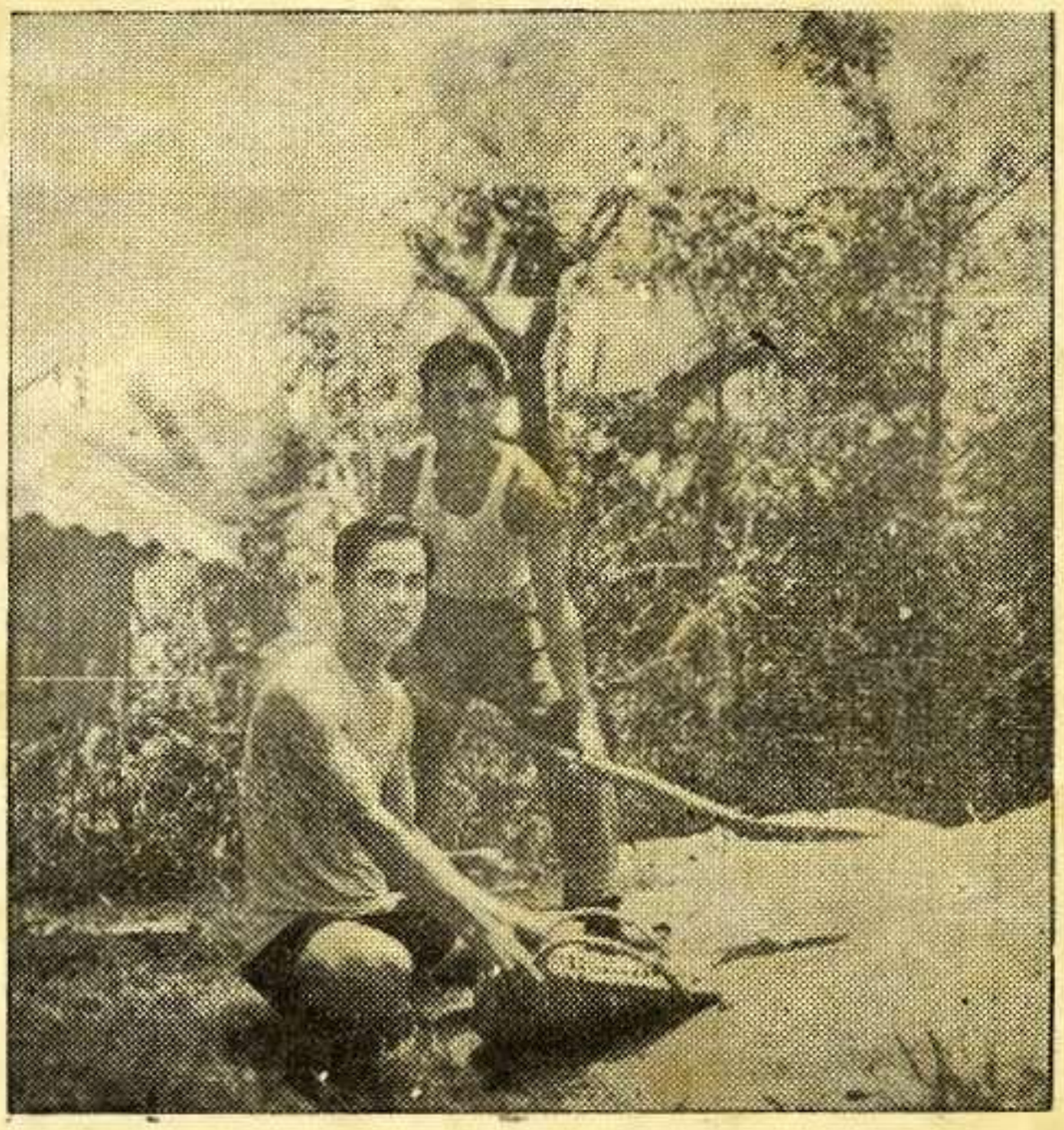

Anh em Thanh-niên dâng công xây nhà thờ Mỏ-cày

chắc rằng Chúa sẽ ban cho các quí cụ, quí ông bà ân-tứ dồi-dào làm vinh-hiển danh Chúa.

Nếu có thể được, xin các quí Mục-sư, Truyền-đạo và quí Ban Trị-sự vì lòng thương-yêu vui lòng đọc tin-tức nầy thay cho bức thư chúng tôi gởi đến các quí Hội-thánh và kêu-gọi sự giúp-đỡ của quí Hội. Chúng tôi rất cảm-ơn và mong-đợi.

Chúng tôi xin tha-thiết một lần nữa chờ-đợi các quí cụ, quí ông bà trong các Hội-thánh xa gần, ủng-hộ chúng tôi bằng lời cầu-nguyện và tán-trợ hữu-lực.

Thay mặt Ban Trị-sự :
Truyền-đạo-sinh Nguyễn-minh-Quang

T. B. Thơ-từ và ngân-phiếu xin đề : Truyền-đạo-sinh Nguyễn-minh-Quang Hội-thánh Tin-lành Mỏ-cày.

Về danh-sách các quí vị ủng-hộ cho công-việc Nhà Chúa, chúng tôi lần-lượt đăng tải lên T. K. B. sau nầy.

Chứng-Thực Quyền Chúa

Sài-gòn. —

Tôi xin dâng lời tạ ơn Chúa và chứng-thực quyền-năng của Chúa đã thi-hành trong đời sống chúng tôi.

Gia-đình chúng tôi tin Chúa lâu rồi, nhưng rất yếu-đuối, bỏ qua sự nhóm lại thờ-phượng Chúa. Nhà tôi là ông Maxime-Rateau trải qua nhiều lần đau ốm, lại thêm chứng-bịnh nghiện rượu không thể bỏ được !

Cách đây hai tháng, nhà tôi mắc phải chứng-bịnh bao-tử rất nguy-hiểm. Mười phần chỉ còn hy-vọng sống một mà thôi. Nhà tôi được đưa vào dưỡng-đường, Bác-sĩ cho biết bịnh ông khó sống, chỉ có mổ mới hy-vọng. Đến đây chúng tôi mới bắt đầu nhờ-cậy Chúa. Sau khi mổ một tuần-lễ Chúa ban ơn nhà tôi được lành hẳn, đến nỗi Bác-sĩ lấy làm lạ về sự lành bịnh quá mau của nhà tôi và hôm nay cũng đã bỏ hẳn rượu nữa.

Thật là tài Cứu-Chúa rất lạ đã ban ơn cho chúng tôi. Tôi xin viết lên đây ít hàng đơn thành làm chứng để ngợi-khen Chúa. A-men.

— Bà Maxime-Rateau
Hội-thánh Tin-lành Sài-gòn

Hội-thánh Phan-thiết

Ngày kỷ-niệm Cứu-Chúa Phục-sinh, tôi và Ban hát thanh-niên 8 người được phép vào giảng trong lao-xá Bình-Thuận, và phân-phát các sách giải-nghĩa Tin-lành cùng báo Hừng-đông cho hơn 500 người phạm-nhơn bị giam-giữ ở đó. Cảm-tạ ơn Chúa có ban phước nhiều cho chương-trình buổi giảng ; những bài hát, bài thi-ca, bài diễn-từ và lời giảng-giải Kinh-thánh về thực-sự Chúa Phục-sanh, khiến cho những người đã nghe được thông-cảm về Chúa là Đấng Phục-sinh để cứu-rỗi mọi người tin-nhận Ngài. Chúa ban phước cho kết-quả được 8 linh-hồn cầu-nguyện tin-nhận Chúa.

Ở Hội-thánh có giảng tiếp 3 đêm, mỗi đêm đều có nhiều người đến dự-thính, tuy chưa có ai cầu-nguyện tin Chúa, nhưng trong tuần-lễ nầy có 6 người đến hỏi đạo tại nhà Thờ và đều đã cầu-nguyện tin-nhận Cứu-Chúa Phục-sinh. Trong 6 người tin Chúa nầy có hai viên công-chức : ông Ngô-Huynh 38 tuổi, ở số 98 đường Nancy (Cộng-hòa) Sài-gòn, và Trung-úy Lý-trọng-Phúc 45 tuổi ở B8/28 đường Cường-Để Sòng-Mao Phan-rí. Sau khi cầu-nguyện tin-nhận Chúa thì có mua Kinh-thánh và có biếu các thứ sách giải-nghĩa đạo để kè-cứu thêm.

Vậy mong nhờ các quí cụ, quí ông bà và con-cái Chúa khắp nơi, lấy lòng thương-yêu cầu-nguyện cho những linh-hồn mới tin Chúa nầy được đứng vững để làm sáng danh Chúa.

Cũng mong nhờ các quí vị Mục-sư ở gần địa-chỉ của hai vị viên-chức mới tin Chúa, xin tìm đến nhà thăm-viếng để giúp-đỡ thêm lời Chúa cho đời thuộc-linh được đứng vững. Tôi xin hết lòng thành-thật đa-tạ.

— Mục-sư Lê-khắc-Chấn

Tin Mừng

Sóc-sãi. —

Ông bà Nguyễn-ngọc-Trân, Chấp-sự Hội-thánh Tin-lành Sóc-sãi (Kiến-hòa) đã làm lễ thành-hôn cho trưởng-nam là cậu Nguyễn-ngọc-Châu cùng cô Trần-thị-Lý ái-nữ của ông bà Trần-văn-Tạo, Nghị-viên Chi-hội Sóc-sãi. Hôn-lễ đã cử-hành vào lúc 9 giờ tại Nhà Thờ Tin-lành Sóc-sãi ngày 5 tháng 4 năm 1958 do ông Mục-sư Nguyễn-hữu-Khanh hành-lễ.

◇

Lễ thành-hôn của cậu Mai-văn-Tư, thứ-nam ông bà Mai-văn-Chẩn cùng cô Đoàn-thị-Hạnh, trưởng-nữ của ông bà Đoàn-văn-Khiêm thơ-ký Hội-thánh Sơn-đốc (Ba-tri).

Hôn-lễ cử-hành tại tư-gia vào ngày 10 tháng tư năm 1958 do ông Mục-sư Nguyễn-hữu-Khanh hành-lễ.

Thay mặt Hội-thánh, chúng tôi xin chia vui cùng các qui hai họ và chúc qui đôi bạn lập những gia-đình mới đẹp lòng Chúa và vinh-hiển danh Ngài.

— Ban Trị-sự Hội-thánh Tin-lành Sóc-sãi

Bản báo xin mừng cùng các qui hai họ, và chúc hai đôi bạn trẻ cùng xây-dựng hai gia-đình hạnh-phúc qui-vinh danh Chúa. *T. K. B.*

◇

Vĩnh-long. —

Thầy Huỳnh-tích-Đức, học-sinh Đệ-nhị niên Trường Kinh-thánh Đà-nẵng (niên-khóa 1954-1955, và 1957-1958) con ông bà Huỳnh-văn-Huấn, nguyên đầy-tớ của Đấng Christ ở tại Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Vĩnh-long.

Sánh-duyên cùng cô Nguyễn-thị-Hào, học-sinh Đệ-nhứt niên Trường Kinh-thánh Đà-nẵng (niên-khóa 1957-1958), con ông Nguyễn-thời-Hưng, Tư-hóa Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Phong-dinh.

Hôn-lễ cử-hành lúc 14 giờ 30 Chúa-nhựt ngày 27 tháng 4 năm 1958 tại Nhà Thờ Hội-thánh Tin-lành Đà-nẵng cách trọng-thể do ông Mục-sư Đốc-học Ông-văn-Huyên hành-lễ thành-hôn, có nhiều tôi-tớ và con-cái Chúa đến dự, cũng có nhiều điện-tín và thư-từ khắp nơi chúc mừng, nhiều tặng-phẩm của các nơi gởi đến và của các bạn đồng-niên. Buổi lễ càng long-trọng và đầy ơn Chúa.

◇

Quảng-ngãi. —

Được tin thầy Lê-đình-Ân, học-sinh Đệ-nhị niên Trường Kinh-thánh Đà-nẵng (niên-khóa 1956-1957 và 1957-1958), trưởng-nam của ông bà Mục-sư Lê-đình-Tố ở tại Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Quảng-ngãi.

Sánh-duyên cùng cô Phạn-thị-Chư, học-sinh Đệ-nhị niên Trường Kinh-thánh Đà-nẵng (niên-khóa 1955-1956 và 1656-1957), thứ-nữ của ông bà Phạm-Khiêm, Tư-hóa Hội-thánh Tin-lành Việt-nam Quế-sơn.

Hôn-lễ cử-hành lúc 14 giờ ngày Chúa-nhựt 27 tháng 4 năm 1958 tại Nhà Thờ Hội-thánh Tin-lành Quế-sơn (Quảng-nam).

Bản báo thành kính mừng với các qui họ và hai đôi bạn trẻ cùng xây-dựng gia-đình trăm năm hạnh-phúc, đầy linh-ân trên công-trường thuộc-linh qui vinh-hiển và kết-quả cho nhà Chúa.

— T. K. B.

HÃY VUI-MỪNG TRONG SỰ HY-VỌNG, NHẪN-NẠI TRONG SỰ HOẠN-NẠN, BỀN LÒNG MÀ CẦU-NGUYỆN. (La-mã 12 : 12)

CỨ TIẾN !

Lật-đật bóc thơ ra tôi đọc tờ chương-trình : « Hội-đồng Địa-hạt Liên-hội Trung-phần lần thứ XXVI họp tại Quế-Sơn 30/3 đến 1/4/58 ».

Bấm đốt tay lần tính, giật mình vì thấy đã gần 10 năm không thể về dự Hội-đồng nầy được nên tôi để thì-giờ cầu-nguyện Chúa ban cho phương-tiện đin lãnh ơn-phước Ngài.

Quận Quế-Sơn ! Một huyện-lỵ đã đóng ở núi Quế lúc xưa và sau bao năm thay đổi vị-trí thì nay mang tên Quận Quế-Sơn. Và tại vùng nầy Chúa đã lập một Hội-thánh khá vững-vàng trên « Vầng Đá Ngài » nên trải qua nhiều giai-đoạn thử-thách, bắt-bớ, nghèo thiếu vẫn được tồn-tại và nẩy-nở. Lòng ai nấy bao xiết vui thỏa khi nhìn thấy khuôn-viên Hội-thánh với cảnh chưng-bày huy-hoàng đẹp mắt.

Ông Chủ-tọa Chi-hội nầy là Mục-sư Nguyễn-xuân-Ba cùng Ban Trị-sự đầu bận-rộn và mệt-nhọc nhưng đã vui-vẻ, ân-cần tiếp-rước chúng tôi trong tình yêu dịu-ngọt của Chúa.

◇

Đúng 8 giờ 30 ngày 30/3, dưới một bầu không-khí mát-mẻ sau cơn mưa đầu mùa, trong nhà nhóm tạm bằng tranh tre, con-cái Chúa cùng quí-vị Mục-sư, Truyền-đạo, Đại-biểu và Giáo-sĩ từ khắp Trung-phần đã nhóm lại đông-đúc, nghiêm-chỉnh.

Sau khi ông Quận-trưởng Quế-sơn Đại-diện cho ông Tỉnh-trưởng Quảng-nam có các vị Đại-diện Quân, Dân, Chính của quận, xã và thôn đến thì lễ khai-mạc Hội-đồng bắt đầu.

Những bài Thánh-ca hợp-tấu, độc-tấu du-dương, linh-động lần-lượt dâng lên ngợi-khen Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Cụ Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện, Chủ-tọa Hội-đồng đọc bài diễn-văn thuật lại những thành-tích khả-quan về công-việc Nhà Chúa tại Trung-phần trong năm vừa qua. Kế đó, sau khi lời cảm-tạ từ tấm lòng thành-kính đã được tha-thiết dâng lên trước Ngôi thánh Chúa do cụ Giáo-sĩ Irwin thì Hội-đồng thứ 26 được long-trọng tuyên-bố khai-mạc.

Sau lời giới-thiệu của Mục-sư Nguyễn-xuân-Ba, ông Quận-trưởng Quế-Sơn đứng lên chào mừng Hội-đồng, cụ Hội-trưởng Mục-sư Lê-văn-Thái và cụ Chủ-nhiệm Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện và các Giáo-sĩ. Ông tỏ ý rất khâm-phục tinh-thần hy-sinh, tận-tụy phục-vụ của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam cả trong việc truyền-giáo và xã-hội.

Tiếp đến là sự giảng-dạy. Cụ Hội trưởng Mục-sư Lê-văn-Thái đã dùng Lời Chúa ở Hê-bơ-rơ 12 : 3 dẫn đưa Hội-đồng đến một đề tài cảm-động là hãy « nghĩ đến » khiến Hội-đồng ăn-năn khóc-lóc vì tội chỉ biết « nghĩ đến mình », mà không nghĩ đến Chúa và linh-hồn đồng-bào. Chiều ngày ấy Chúa lại dùng cụ Mục-sư Ông-văn-Huyên, Đốc-học Trường Kinh-thánh để đem đến cho Hội-đồng một sứ-mạng quan-trọng mà Hội-thánh không nên bao giờ quên là « Đi ». Cụ nhấn mạnh rằng dầu Hội-thánh ở trong tình-trạng nào : nghèo, thiếu, thử-thách, ít người v. v. . . thì cũng cứ tiến, cứ đi, phải đi, đi ra để khiến cho muôn dân trở nên môn-đồ Chúa và dạy-dỗ họ giữ những lời dạy-dỗ của Cứu-Chúa chúng ta. Cụ cũng đặc-biệt lưu-ý Hội-đồng và Giáo-sĩ biết rằng không khi nào bằng bây giờ Hội-thánh và Hội Truyền-giáo phải sát cánh hiệp lực nhau nắm lấy dịp-tiện để truyền Tin-lành khắp nơi trong nước Việt-nam tự-do yêu-quí chúng ta. Nếu không thì sợ bỏ lỡ một dịp tiện rồi không hối kịp chăng. Cụ cũng đưa nhiều kết-quả cụ-thể do sự cố-gắng truyền Tin-lành của các tôi-tớ và con-cái Chúa ở Trung-phần đều thiếu phương-tiện. Đức Thánh-Linh thật có xức dầu cho Lời Ngài nên Hội-đồng rất được nhiều phước. Quyền-năng Đức Chúa Trời đã tỏ giữa Hội-chúng nên nhiều người đã đứng dậy khóc-lóc thảm-thiết, hứa-nguyện dâng mình và dâng tài-chánh cho công-việc truyền Tin-lành.

Sáng 31/3 Giáo-sĩ Stebbins giảng cho Hội-đồng ba chữ : « Kẻ đắc-thắng » Giáo-sĩ dùng câu 14 ở Khải-thị đoạn 17 nhắc cho Hội-đồng biết rằng chỉ những kẻ được kêu-gọi, được chọn và trung-tín mới đắc-thắng thôi. Hội-đồng chịu cảm-động nhiều.

Trước và sau những giờ giảng-dạy hoặc cầu - nguyện có quí - vị Mục - sư, Truyền-giáo làm-chứng về công-việc Chúa ở các cơ-quan. Ông Mục-sư Giáo-sư Vũ-văn-Cư làm chứng về ơn Chúa ban cho Trường Kinh-thánh, ông Mục-sư Trần-trọng-Thục nói về Ban Lưu-hành Truyền-đạo, ông Mục-sư Huỳnh-Tiên làm chứng về Cô-nhi-viện và Trường Trung-học Bết-lê-hem mặc dầu trải qua nhiều nỗi khó-khăn, thiếu kém về tài - chánh nhưng Chúa có ban ơn cho mỗi ngày, ông Mục-sư Phan-văn-Hiệu thuyết - trình về Ban chứng-đạo, ông Mục-sư Phạm-văn-Năm làm chứng về việc Truyền-giáo ở cao-nguyên. Trước giờ làm chứng Thượng-du, ông Kiều-Toản đơn thanh một bài Thánh-ca đặc-biệt. Ông Mục-sư Phạm-xuân-Tín cũng đặc-biệt xin Hội-đồng nhớ cầu-nguyện Chúa kêu-gọi thêm Truyền-giáo lên miền cao-nguyên, nhứt là cho khu-vực Trà-mi giữa chi-phái Ích đã có trụ-sở và tín-đồ mà thiếu Truyền-giáo Việt-nam. Ông Tín cũng yêu-cầu Hội-đồng tán-trợ, ủng-hộ tài-chánh cho công-cuộc truyền-giáo.

Vấn-đề tài-chánh là nan-đề cho nhiều Hội-đồng cũng như cho Hội-đồng nầy. Dầu vậy, dưới sự khôn-ngoan tể-trị và sắp-đặt Chúa nên Hội-đồng đã có giải-pháp : Một công-quỹ đặc-biệt đã được mở ra để cổ-động tài-chánh cho việc mở-mang Đạo Chúa ở Trung-phần.

Bên lề Hội-đồng cũng có một bữa tiệc thân-ái do Hội-thánh Quế-sơn đãi các tôi-tớ Chúa và Đại-biểu Hội-đồng. Bữa tiệc đượm tình thương-yêu của Chúa.

Ngày 29/3 tức một ngày trước Hội-đồng Địa-hạt Liên-Hội Trung-phần thì có Hội-đồng thường-niên lần thứ VI của Đoàn Thanh-niên Tin-lành Trung-phần. Thanh-niên khắp các Hội-thánh Tin-lành Trung-phần đã nhóm lại khá đông cả trong ngày ấy để thờ-phượng Chúa, trao-đổi ơn Chúa và thảo-luận tập quy-tắc. Chúa cũng có dùng cụ Mục-sư Ông-văn-Huyên giảng cho Hội-đồng nầy một bài về « Thanh - niên rường cột ». Nhiều thanh-thiếu-niên được cảm-động lên tòa-giảng khóc-lóc cầu-nguyện ăn-năn tội-lỗi và hứa dâng đời mình biệt riêng phục-vụ Ngài theo gương thanh-niên Đa-ni-ên.

Mục-sư Truyền-giáo Phạm-xuân-Tín cũng được mời làm chứng về các ơn-phước Chúa đã đổ ra trên các thanh-niên Thượng-du.

Ông Truyền-đạo Nguyễn-Lĩnh, Đoàn-trưởng đoàn thanh-niên Tin-lành Chủ-tọa Hội-đồng nầy cũng đã đọc tờ thuyết-trình ca-ngợi ơn Chúa đã ban phước cho Đoàn Thanh-niên Trung-phần trong năm vừa qua nên thâu-hoạch được nhiều kết-quả đẹp-đẽ qui-vinh Danh Ngài.

Đức Thánh-Linh cũng hoàn-toàn cai-trị trong giờ bầu-cử Ban Trị-sự. Ngài đã lựa-chọn người Ngài muốn để lãnh-đạo Hội - thánh Ngài trong giai - đoạn khó. Cuộc bầu-cử Ban Trị-sự Địa-hạt và Ban Trị-sự Đoàn thanh-niên kết-quả như đã đăng tin vắn - tắt trên số báo tháng 5/58 rồi.

Cầu xin Đức Chúa Trời là Đấng kêu-gọi và lựa-chọn hai Ban Trị-sự luôn luôn phò-hộ và xức dầu, đại-dụng hai Ban Trị-sự để đem lại nhiều thành-tích vẻ-vang Danh Ngài.

Cám-ơn Chúa, về sự giảng Tin-lành, Chúa có dùng Trưởng-ban Lưu - hành Mục-sư Trần-trọng-Thục giảng Tin-lành trong ba đêm tại Quế-sơn (đêm chót thì giảng hai chỗ : Nhà Thờ Quế-sơn và Chi-nhánh Việt-an, cách Nhà Thờ hơn mười cây-số, Chúa có kêu-gọi hơn 28 linh-hồn trở lại đầu-phục Ngài.

— *Một đại-biểu Hội-đồng*

HÃY NGỢI-KHEN NGÀI VÌ CÁC VIỆC QUYỀN-NĂNG NGÀI ! HÃY NGỢI-KHEN NGÀI TÙY THEO SỰ OAI-NGHI CẢ-THỂ CỦA NGÀI !

(Thi 150 : 2).

DIỄN-TỪ KHAI-MẠC HỘI-ĐỒNG THANH-NIÊN TRUNG-PHẦN

LẦN THỨ VI

Kính thưa cụ Hội-Trưởng Tổng-liên-hội,
Kính thưa cụ Chủ-nhiệm Trung-hạt,
Kính thưa cụ Đốc-học Trường Kinh-thánh,
Kính thưa quí-vị Giáo-sĩ, Mục-sư, Truyền-đạo,
Cùng các bạn thanh-niên thân-mến.

Lại một năm trôi qua. Ngày nào thanh-niên chúng ta mới gặp nhau tại Hội-thánh Đà-nẵng trong dịp Hội-đồng thường-niên, nay chúng ta, những người bạn trẻ, lại tay bắt mặt mừng, bộc-lộ niềm vui hớn-hở. Chúng ta không ngại đường xa cách-trở, núi sông, đèo trũng. Thanh-niên đến đây với tinh-thần tôn trọng sự tổ-chức và tấm-lòng kính Chúa yêu người, hiệp với lời Thánh Phao-Lô đã chép cho người ở Cô-rin-tô : « Lòng sốt-sắng của anh em lại đã giục lòng nhiều người khác » (2 Cô 9 : 2 b).

Thưa quí-vị và các bạn thân-mến,

Kỳ nhóm Hội-đồng thường-niên của thanh-niên Trung-phần lần nầy là lần thứ VI. Chúng ta tự nhận mình còn khuyết-phạp ơn Chúa, cũng như sự hoạt-động hiện-hình, Song chúng ta chớ ngã lòng. « Anh em hãy tỉnh-thức, hãy vững-vàng trong đức-tin, hãy dốc-chí trượng-phu và mạnh-mẽ » (I Cô 16 : 13). Cứu-Chúa Jêsus-Christ, một thanh-niên gương-mẫu duy-nhất đã phán : « Ai đã tra tay cầm cày, còn ngó lại đằng sau, thì không xứng-đáng với nước Đức Chúa Trời » (Lu 9 : 62). Các bạn, chúng ta hãy nhìn vào tương-lai huy-hoàng, chớ đeo-đuổi giấc mộng yếm-thế, háo-danh. Nào, chúng ta khiêm-nhường theo Chúa. Mụn măng mọc lên giữa khóm tre già, trăng tròn nhô cao khỏi dãy núi bạc, đó là định-luật của sức mạnh thiên-nhiên.

Cũng như các Hội-đồng qua, hiện-diện có qui-vị Hội-trưởng, Chủ-nhiệm, Đốc-học, Giáo-sĩ, Mục-sư, Truyền-đạo, các con-cái Chúa trong hạt đến dự nhóm, dự bàn với chúng ta để gây-dựng thế-hệ tuổi trẻ, thật là vinh-hạnh. Suốt ngày hôm nay, chúng ta hãy hân-hoan đón Chúa vào lòng. Xin Ba Ngôi Đức Chúa Trời cầm lái con tàu thanh-niên rẽ sóng vượt ba-đào tiến vào thiên-quốc.

Chỉ một ngày thôi, nhưng chúng ta có những 24 tiếng đồng-hồ, hoặc 1.440 phút. Như khoảng trời bao-la được thu-gọn vào ống kính của máy hình nhỏ xíu, chúng ta cậy ơn Chúa, hãy đem hết thiện-chí, nghị-lực, khả-năng của nguồn sống thanh-tú, cùng nhau hoạch-định một chương-trình lành-mạnh được về thiêng-liêng. Cầu xin Đức Thánh-Linh vận-hành, bao-bọc chúng ta dưới bóng cánh Ngài. Cầu xin Chúa chỉ cho chúng ta biết đếm những ngày trẻ-trung.

Thưa Hội-đồng,

Giờ mong-đợi đã đến và đến rồi. Tôi sung-sướng và hân-hạnh thay mặt cho đoàn Thanh-niên Tin-lành Trung-phần Việt-nam, khai-mạc Hội-đồng Thanh-niên thường-niên lần thứ VI.

Tôi trân trọng mời Hội-đồng đứng dậy, đồng lòng hiệp ý đọc mạnh-mẽ câu gốc Hội-đồng : **« Lòng chúng tôi không thối lại, Bước chúng tôi cũng không trở khỏi lối Chúa »** (Thi-thiên 44 : 18).

Quế-sơn, 29 - 3 - 58
— Đoàn-trưởng Nguyễn-lĩnh

THUYẾT-TRÌNH CÔNG-VIỆC CHÚA CỦA ĐOÀN THANH-NIÊN TIN-LÀNH TRUNG-PHẦN TRONG NĂM 1957

Kính thưa Hội-đồng,

Thay mặt Ban Trị-sự Thanh-niên Trung-phần, tôi trân-trọng thuyết-trình công-việc Chúa trong năm qua với Hội-đồng.

Trước hết, chúng tôi thành-thật cảm ơn Hội-đồng lần thứ V qua, đã tin-nhiệm và ủng-hộ chúng tôi trong chức-vụ lãnh-đạo thanh-niên Trung-phần. Dầu trong chúng tôi, mỗi người có phận-sự riêng, nào cai-quản Hội-thánh, nào bận việc gia-đình và sinh-kế, song chẳng phải vì thế mà chúng tôi chểnh-mảng với Đoàn Thanh-niên.

I. — Tinh-thần

Thanh-niên càng ngày càng nhận thấy trọng-trách : « Người trẻ tuổi phải làm sao cho đường-lối mình được trong sạch ? phải cẩn-thận theo lời Chúa » (Thi-thiên 119 : 9). Đành rằng thiếu-số còn ham-chuộng sự vinh-hoa thế-gian, nghe theo tiếng gọi ma-quỉ, coi sự tổ-chức Ban Thanh-niên quá ư tầm-thường. Song xem-xét tổng-quát, đa-số thanh-niên nam nữ ngày nay đã tỉnh-ngộ khi mục-kích đoàn Thanh-niên tái-lập có qui-củ. Anh chị em đã nêu cao tinh-thần phụng-sự Đấng Christ, biết vâng-phục tôn-chỉ, điều-lệ, cùng hạ mình theo sự dắt-dẫn của quí-vị Mục-sư Truyền-đạo cố-vấn. Do đấy, những thanh-niên xu-thời, mang áo đạo dòng, đã thoát lốt người cũ để tiến tới bậc thành-nhơn trong Đấng Christ. Anh chị em đã có tinh-thần gây-dựng công-việc Chúa và sẵn-sàng tham-gia mọi công-tác trong Hội-thánh. Nhiều anh em ở trong quân-đội, du-học nước ngoài, cũng thường hỏi thăm tin-tức Ban Thanh-niên và đã ủng-hộ đôi-phần để tưởng-nhớ nơi mình được đào-luyện nay trở nên người hữu-dụng.

II. — Tổ-chức

Thanh-niên Chi-hội có Trưởng-ban hướng-dẫn, toàn Ban đặt dưới quyền chủ-toạ Hội-thánh. Mỗi tháng Ban Trị-sự cần làm tờ khai-trình gởi về Đoàn-trưởng để biết sự tấn thối của ban. Chương-trình nhóm hằng tuần lâu nay cứ tùy-tiện từng nơi sắp-đặt, gồm giờ cầu-nguyện, tập hát, giảng-dạy và bày-tỏ những ý-kiến xây-dựng. Năm qua đã có nhiều Chi-hội thành-lập hoặc tái-lập Ban Thanh-niên. Lắm thanh-niên mang thành-kiến : « Tôi là lão thành » « tôi hết xuân xanh » nhưng xem lại qui-tắc, thấy mình còn ở dưới tuổi 35, nên đã tình-nguyện gia-nhập vào tổ-chức thanh-niên. Đáng ngợi-khen Chúa.

III. — Hoạt-động

Thanh-niên biết dâng công của để xây-cất nhà Thờ. Phần đông các Chi-hội đều có Ban Chứng-đạo thanh-niên. Anh chị em kẻ đi bộ, người đi xe đạp, người cho mượn xe hơi để đi từng nhà, từng xóm, từng khu rừng làm chứng phát sách. Khi ban Tuần-hoàn, Ban Truyền-đạo lưu-hành hoặc Trại Tin-Lành đến khu-vực nào, thanh-niên tích-cực hoạt-động. Các vị lão-thành không còn thấy thanh-niên chắp tay đứng ngó hay gò trống lẳng, đánh chữ lờ. Anh chị em cũng đứng ra phụ-trách lớp Nhi-đồng. Có vài Ban Thanh-niên đã tổ-chức những cuộc du-ngoạn hứng-thú để sưu-tầm tài-liệu thuộc-linh ẩn-náu trong giang-sơn cẩm-tú.

Tân Ban Trị-sự Thanh-niên Trung-hạt

Từ trái sang phải : Ông Truyền-đạo Nguyễn-Lĩnh : Đoàn-trưởng, ông Trần-thượng-Nhơn : Thơ-ký, cô Nguyễn-thị-Lưu : Phái-viên, ông Truyền-đạo Hồ-xuân Phong : Đoàn-phó, ông Nguyễn-văn-An : Tư-hóa.

(Xin coi tiếp trang 33)

HÃY THEO TA

Hãy theo ta, lời Chúa xưa kêu-gọi !
Đầy quyền-năng, đầy linh-cảm, hãy theo ta.
Trước theo ta, đồi Gô-gô-tha con hới,
Nước thiên-đàng, con sẽ bước theo ta !
(Ma 4 : 19b ; Mác 1 : 17b và Giăng 21 : 19b)

THEO Đức Chúa Jêsus-Christ !

Hãy nhìn xem Đức Chúa Jêsus-Christ là Nguyên-soái và thành-toàn của đức-tin chúng ta, Ngài vì sự vui-mừng đã đặt trước mặt mình, bền chịu thập-tự-giá, khinh-dể sự sỉ-nhục, rồi ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời.

Đã là tín-đồ, thì dĩ-nhiên đã theo Chúa, dĩ-nhiên đã nhìn xem Chúa, thì với nhan-đề nầy có phải là thức ăn thời-trân cho tinh-thần không? Thưa quí độc-giả, đọc bài nầy, độc-giả là những tinh-binh từng-trải trong linh-trận, thì sản-phẩm thuộc-linh nầy là món quà năm mới, cùng cảm-thông trong linh-ân cứu-rỗi của Chúa ! Nếu độc-giả ai đó, còn phải vượt đồng vắng thiêng-liêng như dân Y-sơ-ra-ên với những trở-ngại thiên-nhiên, mà đối-phương nguy-hiểm nhứt ấy là người cũ, là cái « TÔI » gây hại mô-tả trong La-mã 7 : 7-24, thì xin họa lòng với tôi cách kỉnh-kiền trước sự kêu-gọi thánh của Chúa, tỉnh-thức trong địa-vị phước-hạnh của ân-điển Chúa là chỗ chúng ta đương đứng (La 5 : 2) để nhờ Chúa ban sự sống động của Thánh-Linh cho ta, bền chịu thập-tự-giá để được khoe-khoang trong sự hy-vọng về vinh-hiển của Đức Chúa Trời (La 5 : 2 b) !

Xin mời quí-vị dõi gót đức-tin của Sứ-đồ Phi-e-rơ với lời kêu-gọi đầy cảm-lực của Chúa mà tôi xin trình-bày trong bài nầy :

I. — Phi-e-rơ đến cùng Chúa Jêsus.

Suy-gẫm sách Tin-lành Giăng 1 : 35-51, chúng ta thấy Chúa Jêsus kêu-gọi năm môn-đồ đầu-tiên trong đó có Phi-e-rơ đến với chúa sau khi Anh-rê và Giăng đã đến với Chúa. Phi-e-rơ nguyên-quán ở thành Bết-sai-đa thuộc xứ Ga-li-lê. Theo lời của nhà Sử-thần trứ-danh của Do-thái, ông Joseph, thì xứ Ga-li-lê rất đông dân-cư, ước hơn 3 triệu người trong 204 xã thôn, cũng vì hồ Ga-li-lê có nhiều cá, và dân-chúng dễ sống về nghề đánh cá như Phi-e-rơ và Anh-rê vậy. Các môn-đồ đầu-tiên đã tin Chúa, nhưng vẫn sống với nghề cũ để độ nhựt. Trên sóng nước Ga-li-lê quen-thuộc, tâm-hồn Phi-e-rơ được xen vào một tư-tưởng mới, ấy là sự cứu-rỗi đến từ Chúa Jêsus. Ngoài những vác cá thích thú, những buổi tràng nước thơ-mộng, Phi-e-rơ còn được giao-thông trong ơn cứu-rỗi của Chúa, ấy là biến-động thuộc-linh thứ nhứt trong đời sống thuần-phác của Phi-e-rơ. Ngày nay chúng ta theo Chúa, bước thứ nhứt trên linh-trình cũng giống như Phi-e-rơ. Vì đa-số tín-đồ ở khắp nơi trong các Hội-thánh, vừa hầu việc Chúa, vừa sống với nghề-nghiệp cung cầu cho nhật-dụng. Chúng ta đã tin Chúa bởi đức-tin đến huyết giao-ước chí-thánh của Đấng Christ, sự bất-pháp của chúng ta được tha-thứ, tội-lỗi được khỏa-lấp được Chúa chẳng kể tội-lỗi cho (Thi 32 : 1, 2). Hơn nữa, sự xưng-nghĩa bởi đức-tin, là một minh-chứng tội ta đã được buông-

tha, và Đấng xưng-nghĩa cho ta, đã xóa sạch sổ nợ đã ghi vào sổ và kể chúng ta là công-nghĩa. Chúng ta được kể là công-nghĩa vì vừa mới thoát-ly tội-lỗi và sự chết, qua địa-vị công-nghĩa sống và thánh. Chúng ta chỉ biết Chúa chết cho chính mình, Chúa chỉ thuộc riêng cho mình như « Lương-nhơn tôi thuộc về tôi và tôi thuộc về người » (Nhã 2 : 16 a) vậy. Trong cuộc sống hằng ngày, vui trong sự làm ăn, vui trong ơn cứu-rỗi, với sự sinh-hoạt thường-xuyên giữa Hội-thánh, nhưng đời sống thuộc-linh vẫn còn ấu-trĩ vì mới thuộc về Chúa, mới được quyền-năng của Thánh-Linh tái-sanh mới được nên thánh trong địa-vị. Chúng ta chưa được từng-trải trong linh-tánh, tức là sự thực-nghiệm công-nghĩa bề trong, bởi sự nên thánh trong từng-trải để trở nên người công-nghĩa trước mặt Đức Chúa Trời. Người cũ hay người xác-thịt với mọi tham-dục của nó (Ga 5 : 19 - 21) là kẻ thù bên trong chưa bị đóng đinh, mà còn phải chống-trả với sự cám-dỗ của ma-quỉ là kẻ thù ngoại-diện, đó là những trở-ngại chính trên linh-trình mà chúng ta cũng như Phi-e-rơ đều phải vượt qua sau biến-động thứ nhứt của cuộc sống siêu-thế, cuộc sống thuộc linh-giới.

II.— « Hãy theo ta »... Phi-e-rơ tức thì bỏ lưới mà theo Chúa :

Ở đây, chúng ta lại thấy Chúa lại đến với môn-đồ của Ngài (Ma 4 : 19, 20 và Mác 1 : 16-18) đang khi họ thả lưới dưới biển vì họ vốn là tay đánh cá. Chúa bèn phán cùng họ rằng : « Hãy theo ta, ta sẽ khiến các ngươi trở nên tay đánh lưới người ». Bấy lâu đã tin Chúa nhưng họ vẫn sống với nghề cũ, nhưng lần nầy vừa nghe Chúa phán, tức thì Phi-e-rơ và đồng bạn bỏ lưới mà theo Ngài. Họ khởi đầu một chức-nghiệp mới, một chức-nghiệp thuộc-linh, ấy là « đánh lưới tội-nhân cho Chúa ». Đây đánh dấu một biến-động mới-mẻ hơn nữa trên linh-trình của Phi-e-rơ — ông đã trở nên Sứ-đồ của Chúa. Đêm liền ngày bên Chúa, Phi-e-rơ và các Sứ-đồ được giáo-huấn cách sâu-nhiệm bởi quyền-năng, bởi đời sống đạo-đức thiện-hảo, bởi lòng cảm-thương toàn-nhơn, toàn-ái và bởi những hành-động phi-phàm của Chúa, để chuẩn-bị chức-vụ tương-lai cho Phi-e-rơ sau khi Chúa thăng-thiên và ông được báp-têm bằng Thánh-Linh trong ngày lễ Ngũ-tuần siêu-việt !

Bước tiến thứ hai trên trình-tự theo Chúa của Phi-e-rơ, ấy là xếp lại nghề cũ với cuộc sinh-hoạt thường-tình, để theo Chúa làm một tinh-binh xông-pha nơi linh-trận. Thưa độc-giả, trên linh-đồ, độc-giả đã bước bước thứ nhứt là được xưng-nghĩa bởi đức-tin, được hòa lại cùng Đức Chúa Trời. Sự phục-hòa ấy là bảo-chứng cho chúng ta đã thoát khỏi sự định-tội (La 8 : 1), vì đang ở trong Christ-Jèsus, như bước từng-trải thứ hai của Sa-lô-môn đã chép : « Tôi thuộc về lương-nhơn tôi và lương-nhơn tôi thuộc về tôi (Nhã 6 : 3a). Nhưng cuộc đấu-tranh gay-cấn, quyết-liệt giữa người mới và tâm-chí mới, với người cũ và tư-dục của xác-thịt, mà lực-lượng người cũ mạnh hơn, đòn cân thắng-lợi còn nghiêng về phía địch-quân lợi-hại. Chúng ta phải như Phi-e-rơ nương sức Chúa bước lên một mực-độ cao hơn của nấc thang cứu-rỗi, để càng xa sự yếu-đuối của tội-lỗi xác-thịt vương-vấn, cám-dỗ, mà càng gần hơn ngôi thánh-khiết của Đức Chúa Trời. Không phải chúng ta đều có thể bỏ nghề-nghiệp làm ăn để theo Chúa như Phi-e-rơ, như các tôi-tớ Chúa khắp trên linh-tuyến, nhưng phải có thái-độ dứt-khoát nhờ quyền-năng Thánh-Linh Chúa đóng đinh người cũ ta vào thập-tự-giá, đoạn-tuyệt sự tương-quan với nó. Nếu không, điều thiện chúng ta muốn làm lại không có quyền-lực làm được, còn điều ác không muốn làm thì lại làm, đến nỗi hoài-nghi địa-vị cứu-rỗi của mình, tuyệt-vọng mà la lên rằng : « Khốn-nạn cho tôi ! Ai sẽ cứu tôi khỏi thân-thể của sự chết nầy ? Cảm-tạ Đức Chúa Trời, nhờ Jèsus-Christ, Chúa chúng ta » (La 7 : 24).

III. — « Phi-e-rơ... Ngươi kính mến ta chăng ?... Hãy theo ta » :

Một đêm buồn trên sóng nước Ga-li-lê, Phi-e-rơ cũng không hơn gì đồng bạn với tâm-trạng buồn-bã, chán-nản của một đêm lạnh-lùng ở cảnh-vật và cũng lạnh-lùng ở tâm-hồn. Sau khi Chúa chết không còn ở bên cạnh họ, lòng buồn đã

giục Phi-e-rơ và đồng bạn trở lại quê-hương, mái chèo khuấy nước, đánh cá mưu sinh (Giăng 21 : 3). Nhưng chức-vụ thánh phải một bước dở-dang, cuộc đánh lưới người chưa đạt đích, thì làm thể nào cuộc đánh lưới cá lại được may-mắn hơn ? suốt đêm trường cá không có, người mệt-nhọc, chán-nản, thì tạ ơn Chúa, Chúa đến cứu-giúp họ. Trời vừa rạng đông Chúa đã hiện ra (sau khi từ kẻ chết sống lại) đứng trên bờ hồ hỏi môn-đồ rằng : « Các con ơi, có chi ăn không ? » Thật Chúa đã cảm-thương tường-tận nỗi buồn khổ của môn-đồ Ngài. Họ thưa rằng : « Không ». Chúa bảo hãy thả lưới bên hữu thuyền thì các ngươi sẽ được. Quả thật, họ kéo lưới vào bờ đầy 153 con cá lớn, thế mà lưới vẫn không rách. — Kinh-nghiệm thực-tiễn của Phi-e-rơ ở đâu ? Sự khôn-ngoan và tánh-lý loài người có biến-đổi được luật-lệ thiên-nhiên, sáng tạo một kết-quả siêu-nhiên như thế không ? Phi-e-rơ đã cúi đầu, kinh sợ, quấn áo ngoài và nhảy xuống biển (thái-độ người xưa biết mình có tội không thể đứng trước một Đấng thánh-khiết).

Kể từ biến-động thuộc-linh cả-thể bởi sự hiện-diện Chúa, Phi-e-rơ và đồng bạn đã dứt-khoát với nghề cu, đoạn-tuyệt với ý riêng như tiên-tri Ê-li-sê (I Vua 19 : 21) đáp lời Chúa gọi đầy linh-lực : « Phi-e-rơ, ngươi kính-mến ta chăng ? . . . Hãy chăn chiên con ta, hãy chăn chiên ta và hãy nuôi chiên ta ». Ông đã trung-tín cho đến giờ chót, giờ tuận-đạo, đã dang tay ra, người ta thắt lưng cho, kéo Phi-e-rơ đến nơi người không muốn. Phi-e-rơ đã chết như lời Chúa đã phán trước (Giang 21 : 18, 19) để tôn-vinh Đức Chúa Trời, để đóng ấn bằng huyết cho đức-tin của chức-nghiệp trung-tín và cao quí « đánh lưới người » đầy kết-quả của ông !

Chết hẳn đối với người cũ, đoạn-tuyệt mọi tương-quan với bản-ngã tội-lỗi, với người thiên-nhiên rất triu-mến đã bao nhiêu năm do truyền-thống của A-đam lưu lại, điều đó có phải dễ không ? Lấy sức mình, khôn-ngoan từng-trải của mình, có ai được thoát ách tội-lỗi và sự chết không ? (La 3 : 23 ; 6 : 23). Bí-quyết đắc-thắng của bước tiến thứ ba trên linh-trình để đạt đến sự nên-thánh ấy là « Đức Thánh-Linh ». Bởi sự liên-hiệp trong hình-trạng sự chết và sự sống lại của Christ, chúng ta đã đạt bước thứ nhứt là thoát-ly ách nô-lệ của tội-lỗi và sự chết, trở nên con-cái của Đức Chúa Trời vâng-phục dưới ân-điển. Bước thứ hai là nhờ quyền-năng Thánh-Linh tái-sanh cho chúng ta nên người mới, năng-lực mới, để chống trả với tư-dục của người cũ gây hại, được giao-cảm trong sự phục-hòa với Đức Chúa Trời. Bước thứ ba bởi sự hiệp-nhứt với Christ, ta được Thánh-Linh đóng đinh người cũ trên thập-tự-giá với Christ (nguyên-lý tội vẫn còn trong ta, nhưng thân-thể của tội-lỗi bị bại-xuội, không gây-hấn tai-hại được). Chúng ta sống không phải chính chúng ta sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong chúng ta để giải-cứu chúng ta khỏi quyền-lực của tội. Nếu chúng ta cứ noi theo Thánh-Linh thì sẽ đắc-thắng tội-lỗi, dứt-khoát trong sự dâng mình làm của lễ sống và thánh đẹp lòng Đức Chúa Trời, và còn cao-trọng hơn nữa là nhận-lãnh sự giao-thác làm « Khâm-sai cho đạo giải-hòa của Christ-Jêsus ! » (II Cô 5 : 18-20).

Dõi gót đức-tin của Phi-e-rơ, ta tìm thấy bí-quyết của một cuộc sống siêu-thế, ở đất như ở trời, ở giữa chốn trầm-luân ô-trọc mà vẫn thở không-khí hạnh-phước của thiên-đàng. Bí-quyết ấy là phải « Noi theo Thánh-Linh ». Thánh-Linh là nguyên-động-lực ở trong ta, giúp cho chúng ta đồng chịu khổ với Christ, hầu cho cũng đồng vinh-hiển với Ngài. Nếu chúng ta thuộc hẳn về Christ như « Tôi thuộc về lương-nhơn tôi » thì sự ước-ao người (Christ) hướng về tôi (Nhã 7 : 10). Quí-vị có vững tin Thánh-Linh của Đức Chúa Trời đã dẫn đưa Giô-sép từ địa-vị một nô-dân, vượt lên địa-vị cực-phẩm là Phó-vương của đại đế-quốc Ai-cập cực-thạnh thời tối-cổ chăng ? Quí-vị có vững tin Thánh-Linh của Đức Chúa Trời đã làm cho Christ từ kẻ chết sống lại, đang ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời chăng ? Xin thưa : « Quí-vị đã tin và đã tỏ ra hành-động của tín-đồ Đấng Christ » Thế thì quí-vị đã vững tin Thánh-Linh của Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng Christ từ kẻ chết sống lại, há không thể toàn cứu chúng ta và dìu bước chúng ta từ địa-vị một con-cái Đức Chúa Trời, lên

địa-vị kẻ thừa-thọ và đồng thừa-thọ với Đấng Christ trong còi đời đời sao ? Tin hay không tin thì sự « chết » và sự « sống lại » của Đấng Christ vẫn là thực-sự hiển-nhiên. Sự toàn cứu cho những kẻ thuộc về Ngài (là hy-vọng cứu-cánh của Phi-e-rơ, của tất cả con-cái Chúa, vẫn là chắc-chắn, y theo nguyên-chỉ cứu-chuộc bất di bất dịch của Đức Chúa Trời.

Tiếng chuông chung-kết cửa thời-nhân đã điểm, những dự-ngôn, dự-triệu về Chúa tái-lâm đã rõ-ràng « Nay búa đã kề gốc cây rồi, hễ cây nào không sanh trái tốt thì đốn và quăng vào lửa » (Ma 3 : 10). Tiện đây, cùng xin thưa riêng với qui bạn Thanh-niên, Trường Kinh-thánh (nơi tôi đang được linh-huấn) đang chờ đón qui bạn. Trường Kinh-thánh là nơi đào-tạo những tinh-binh cung-ứng cho chiến - trường thuộc - linh của Chúa. Trường Kinh-thánh là cơ-quan duy-nhứt, tiếp thu đầy-dẫy linh-ân dành cho qui bạn. Chỉ có Trường Kinh-thánh mới thỏa-đáng hy-vọng của sự tinh-nguyện dâng mình cho Chúa của qui bạn.

Xin kính chúc qui độc-giả trong năm mới, đồng có một tâm-chí như Christ-Jèsus đã có ! (Phil. 2 : 5).

— *Nguyễn-thượng-Tin*

TIN-TỨC TRƯỜNG KINH-THÁNH

Lễ Phục-sanh Chúa-nhựt 6/4/58 ông Đốc-học và một số học-sanh nam nữ đến

Buổi giảng Bố-đạo Tại chợ bên kia sông Thu-bồn
Đêm thứ bảy trước lễ Phục-sanh 1958

hầu việc Chúa với Hội-thánh Thu-bồn. Chiều thứ bảy xe hơi của nhà Trường đã đến nơi. Tối thứ bảy ông Truyền-đạo Tạ-Kế có tổ-chức buổi giảng Tin-lành giữa đồng-bào tại chợ Phú-thuận bên kia sông Thu-bồn, đồng-bào nhóm khá đông rất có trật-tự và nghe chăm-chỉ. Có ban hát học-sanh nam nữ ngợi-khen Chúa. Sau khi ông Đốc-học giảng Tin-lành, các học-sanh và con-cái Chúa tại Thu-bồn có làm chứng có người ăn-năn tội tin Chúa.

Sáng Chúa-nhựt ông Truyền-đạo Tạ-Kế có mời ông Đốc-học ban Lễ báp-têm được 25 người. Buổi Lễ Phục-sanh Hội-thánh có trang-hoàng nhà thờ khả-quan và sự giảng-dạy rất có ơn Chúa. Con-cái của Chúa đều tỏ vẻ sống trong sức phục-sanh của Chúa. Ông bà Truyền-đạo và Hội-thánh tiếp-đãi ông Đốc-học và học-sanh rất vui.

Chúa-nhựt 13 xe nhà trường lại đưa ông Đốc-học và số học-sanh nam-nữ đến thăm Hội-thánh Tiên-phước. Vì đương trong tuần-lễ Phục-sanh nên ông Mục-sư Lê-Châu và Hội-thánh vẫn trang-hoàng nhà thờ và giữ lễ Phục-sanh khá long-trọng. Ông bà Mục-sư và Hội-thánh tiếp ông Đốc-học và các học-sanh rất thân-yêu đầy vui-vẻ của Chúa. Buổi lễ ông Đốc-học giảng Chúa ban ơn nhiều. Vì đến thứ bảy nên tối thứ bảy ông Mục-sư có mời một học-sanh cai-trị giờ cầu-nguyện, bởi có một số con-cái của Chúa ở xa đến trước nên họp cầu-nguyện đêm ấy. Sáng Chúa-nhựt trước giờ giảng cũng có một

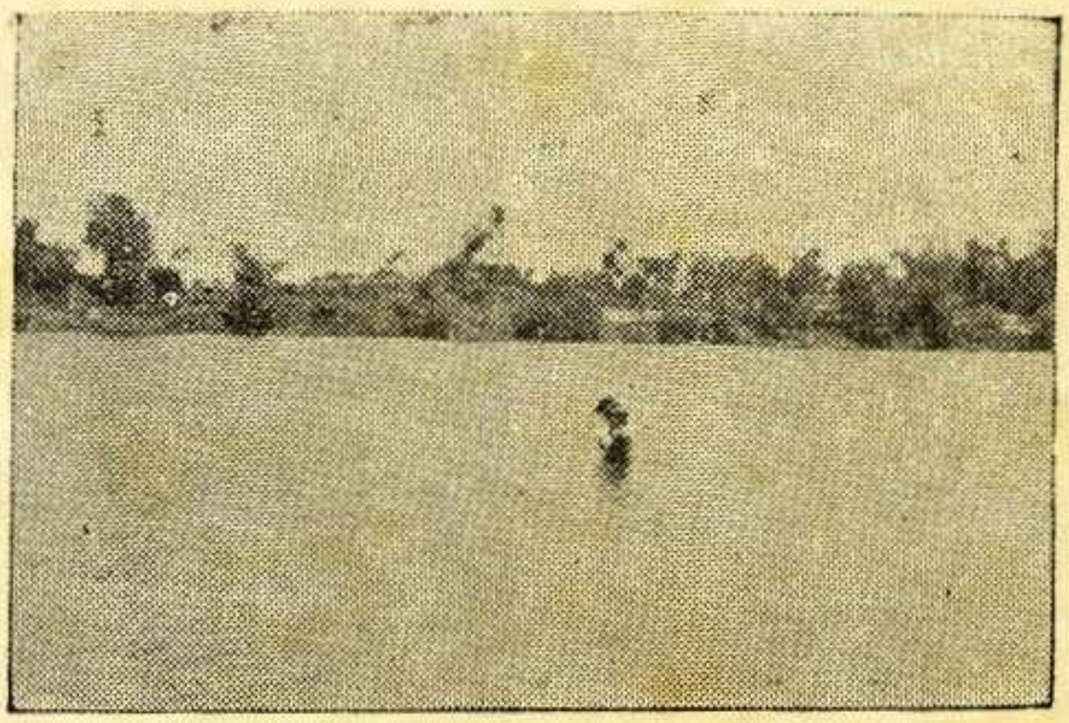

Ban bắp-têm do ông Đốc-học M.S.
Ông-văn-Huyên Hội-thánh Tin-Lành Thu-bồn

học-sanh giảng cho ban thanh-niên, và một số học-sanh giúp dạy trường Chúa-nhựt cách đặc-biệt. Có bà Chủ-nhiệm Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện cùng đi nên bà cũng dạy giúp một lớp Trường Chúa-nhựt nói trên đều do ông bà Mục-sư mời. Chúa ban ơn rất vui. Trưa lại ông Mục-sư có ban Lễ báp-têm cho hơn 20 người.

Chúa-nhựt 20 xe nhà trường cũng đưa ông Đốc-học và một số học-sanh đến thăm Hội-thánh Thăng-bình dự buổi khai-mạc cuộc giảng đặc-biệt tại Thăng-bình và Bình-quế. Chúa ban ơn Giáo-sĩ Sutherland và Đốc-học Mục-sư Ông-văn-Huyên giảng rất có ơn Chúa. Giáo-sĩ Sutherland giảng qua sự thông-dịch do thầy Trần-thượng-Nhơn.

— *Một người cùng đi dự*

Góp phần bón gốc.

Phương-danh quyên-trợ Trường-Kinh-thánh: Chị Lợi (giữ em trong trường) 120đ.00, học-sanh Hồng-hớn-Ba dâng 300đ.00, H. T. Mỹ-kiều Sài-gòn nuôi học-sinh 7.200đ.00, ông bà Võ-ngọc-Kỷ Đà-nẵng nuôi học-sinh 1.800đ.00, H. T. Quế-sơn 500đ.00, Ban Nhi-đồng H. T. Nguyễn-tri-Phương 250đ.00, ông bà Nguyễn-xuân-Mỹ Gia-định nuôi học-sinh 400đ.00, ông bà Truyền-giáo Mục-sư Nguyễn-hậu-Nhương 500đ.00, H. T. Thu-Bồn 300đ.00, Chị Lợi ở Đại-an 50đ.00, ông bà Thomas Stebbins nuôi học-sinh 1.500đ. ông bà E. Saunders 370đ.00 và H. T. Hòa-mỹ thêm 300đ.00. (Tính đến ngày 28/4/58).

— *Ban Giáo-viên*

LỄ MÃN-KHÓA LẦN THỨ XXXVII CỦA TRƯỜNG KINH-THÁNH

Trong Nhà-thờ Tin-lành tại Đà-nẵng sáng Chúa-nhựt 27-4-58 tuy trang-hoàng đơn-sơ song không kém vẻ long-trọng. Đúng 9 giờ buổi lễ MÃN-KHÓA lần thứ XXXVII của Trường Kinh-thánh bắt đầu dưới sự chủ-tọa của Đốc-học Mục-sư Ông văn-Huyên. Trên tòa giảng ngoài Ban Giáo-viên có ông Mục-sư R. M. Chrisman là Tổng-thơ-ký của Mỹ-quốc Phước-âm, Liên-hiệp-Hội tại Đông-nam Á, ông Hội-trưởng Giáo-sĩ J. H. Revelle, ông Chủ-nhiệm Trung-hạt Mục-sư Huỳnh-kim-Luyện và ông Mục-sư Phan-văn-Hiệu. Phía dưới tòa giảng đối-diện với hội-chúng là 64 nam nữ học-sanh (35 nam và 29 nữ). Về phía hội-chúng ngoài các con-cái của Chúa tại Hội-thánh Đà-nẵng còn có số khá đông các vị Mục-sư, Truyền-đạo và con-cái của Chúa từ các Hội-thánh Quảng-ngãi, Huế và trong Quảng-nam đến dự. Về phía các quan-khách có ông Đại-diện ông Đô-trưởng là ông Phó Đô-trưởng, ông Thanh-tra Bưu-điện viễn-thông Trung-phần. ông Ty-trưởng Ty công-an, các ông Ty-trưởng, phòng-trưởng, các ông Hội-đồng đô-thị và các Đại-diện các Đoàn-thể đến dự khiến buổi lễ càng tăng phần long-trọng.

Trong cuộc thờ-phượng tôn-vinh Chúa qua các bài Thánh-ca hiệp-xướng do các ban học-sanh nam nữ rất du-dương, và cảm-động. Với sứ-mạng TÂM-CHÍ CỦA ĐẤNG CHRIST, Chúa ban ơn ông Hội-trưởng Giáo-sĩ J. H. Revelle giảng bằng tiếng Việt ta một cách rất rõ-ràng và mạnh-mẽ có ơn Chúa, hội-chúng nhất là học-sanh lãnh-hội được sâu-xa và chịu cảm-động. Lễ mãn-khóa nầy tuy không có lớp Tốt-nghiệp thì cũng có 5 cô đã học hai năm được lãnh chứng-chỉ của Nhà Trường ban cấp do cụ bà Giáo-sĩ E.F. Irwin và Giáo-sư Mục-sư Lê-nguyên-Anh trao phát. Có rất nhiều điện-văn và thơ-từ của các cụ Hội-trưởng, Chủ-nhiệm, Ban Trị-sự và các tôi-tớ của Chúa cùng các cơ-quan chung của nhà Chúa gởi đến chúc mừng. Buổi lễ bế-mạc vào lúc 10 giờ 30 rất trọng-thể, ai nấy ra về trong bầu không-khí êm dịu và hùng-hồn của dư-âm các Thánh-ca và sứ-mạng đầy ơn.

— *Một người dự lễ.*

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

HÃY MẶC LẤY CẢ KHÍ-GIÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, ĐỂ ANH EM CÓ THỂ ĐỨNG NỔI MÀ ĐỊCH LẠI CÁC QUỈ-KẾ CỦA MA-QUỈ. (Êph. 6 : 11)

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

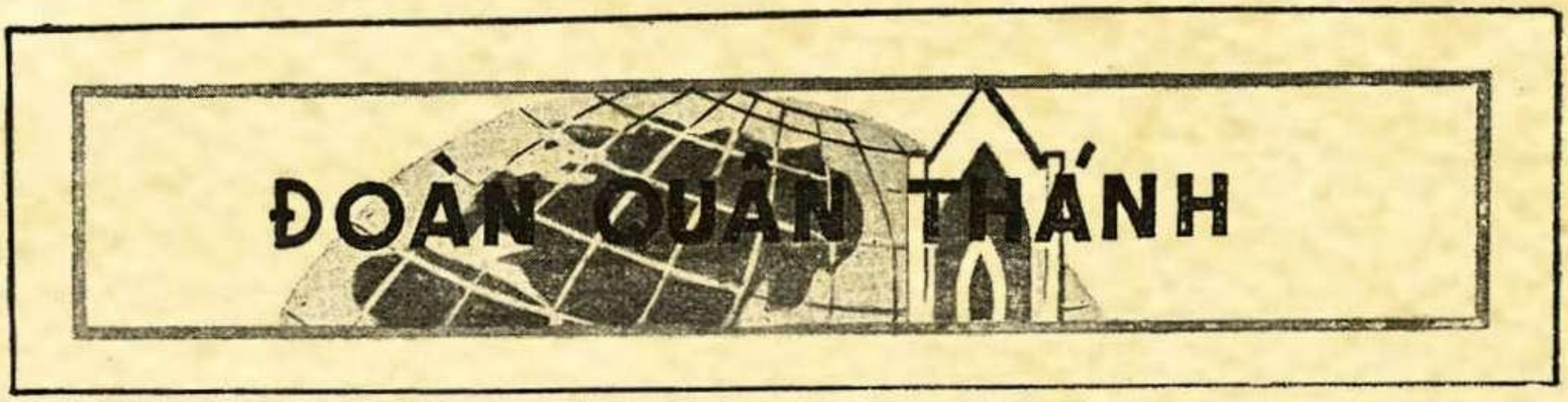

Thế-giới

Theo bản thống-kê thường-niên của Liên-Hiệp-Quốc thì dân-số thế-giới mỗi phút tăng lên 83 người nghĩa là 5.000 người mỗi giờ.

Như vậy, cuối thế-kỷ nầy dân-số thế-giới sẽ tăng lên gấp đôi. Bản thống-kê kia cũng dự-đoán tổng dân-số thế-giới hiện tại là 2.777.000.000 người và tỏ cho chúng ta biết mỗi năm tăng lên 43 triệu. Vậy Hội-thánh Chúa phải lo Truyền Tin-lành cho họ.

Phi-Châu

Lâu nay Hội Truyền-giáo Nội-địa Soudan đã xuất-bản một tờ báo tên là « The African Challenge » Tờ T. K. B. nầy có một số độc-giả lớn biết anh-ván, nhưng hiện Hội ấy còn lo xúc-tiến xuất-bản nhiều sách bằng thổ-ngữ để phổ-biến Tin-lành giữa những nhà trí-thức không biết Anh-văn. Ông R. J. Davis là Hội-trưởng Hội-truyền giáo phía tây Phi-châu tuyên-bố rằng : « Chúng tôi muốn truyền Tin-lành bằng sách báo cho khắp các chi-phái trước khi lý-thuyết duy-vật và các tà-giáo khác đến ».

Gia-Nã-Đại

Hội-thánh « Dân-chúng ở Toronto » đã nhóm một Hội-đồng Giáo-sĩ một tháng và đã quyên thâu 300.000 Mỹ-kim tức 130 triệu quan. Tấn-sĩ O. J. Smith là Mục-sư Hội-thánh nầy nói rằng nhờ số tiền ấy Hội ông có thể phụ-cấp thêm nhiều Giáo-sĩ mới nữa ngoài ra 350 Giáo-sĩ cũ Hội ông đã chịu trách-nhiệm lâu nay.

Thật là một gương sáng-sủa về tinh-thần truyền-giáo đáng cho chúng ta soi theo. Dầu H. T. T. L. V. N nghèo và ít người, nhưng tin chắc không nghèo tinh-thần truyền-giáo đâu.

Xin Chúa giúp-đỡ chúng ta hiệp-lực để truyền Tin-lành giữa đồng-bào Thượng cũng như giữa đồng-bào Kinh.

Ấn-Độ

Hội Cứu-thế-Quân « Salvation Army » gởi bốn Giáo-sĩ đầu-tiên qua Ấn-Độ vào ngày 19/9/1882 dưới sự điều-khiển của ông F. de Latour Tucker.

Lúc ban đầu họ gặp nhiều trở-lực. Nhưng sau đó thì Đức Chúa Trời có ban phước nên hàng ngàn người đã trở lại Tin-lành.

Hội Cứu-Thế-Quân cũng như nhiều Hội Truyền-giáo khác phải lo giúp-đỡ tín-đồ và người ngoại cả về phương-diện thuộc-linh và thuộc-thể vì đa-số dân-chúng rất nghèo thiếu lại bệnh-tật nữa.

Năm 1908 Chánh-phủ Ấn-độ yêu-cầu Hội Cứu-Thế-Quân lo truyền đạo cho các chi-phái ở Bắc Ấn-độ. Hội Cứu-Thế-Quân cũng lo truyền-giáo cho xứ Pakistan, Ceylan nữa. Hiện Hội có 2.977 Giáo-sĩ Âu-Mỹ và Ấn-độ làm việc trong 5.822 khu-vực. Họ cũng hoạt-động rất đắc-lực trong ngành công-tác xã-hội, Hội đã mở 22 nhà thương, bệnh-viện phung và ấu-trĩ-viện. Hội cũng mở nhiều trường tiểu-học, sư-phạm, trung-học, thực-nghiệp và nông-lâm.

Dưới đây là các địa-hạt truyền-giáo của Hội nầy đã mở theo thứ-tự trước sau :

Nam-phi, Phodesie, Loulouland, Nam-dương, Nhật-bản, Cao-ly, Trung-hoa, Nigéria, Assam, Kenya, Hong-kong, Uganda, Tân Ganyika, Congo Bỉ, Tây-phi, Côte de L'or, Bọt-nê-ô, Mã-lai, Đông-phi, Trung-phi, Phi-luật-Tân, Nam-Mỹ, Trung-Mỹ.

Hiện Hội Cứu-thế-quân cũng hoạt-động ở Argentine, Bresil, Chili, Uraguay, Paraguay, Bolivie, Perou, Guyan Anh,

(Xin coi tiếp trang 22)

Tiễn-biệt

ANH sẽ đi qua miền núi sông,
Biết là mây nước có vui không ?
Lê gót chân mòn duyên lữ-thứ,
Chép những bài thơ giữa tấm lòng.
Không hẹn giang-hồ cũng gói khăn,
Phen nầy làm một chuyến linh-công.
Ra đi trách-nhiệm đôi vai nặng,
Nguyện suốt đường đi Chúa ở cùng.

Anh sẽ khẩn hoang vùng đất tội,
Vui mắt vườn linh, hết lẻ-loi.
Chuyên-chở Tin-lành về sớm tối,
Nhen lửa thiêng soi kẻ lạc-loài.

Chào nhé, ngày mai rồi lại gặp,
Chia-ly không đến lại hai lần.
Nếu dòng Dịch-Thủy thời-gian tắt,
Còn tiếng Kinh-Kha thuở diệt Tần.
Thì hẳn đường thiêng là lận-đận,
Chọn phần thập-tự ắt gian-truân
Mặc sầu tiền lộ vô tri-kỷ,
Thiên-hạ thùy nhân bất thức quân.

— HƯƠNG-NAM

ĐOÀN QUÂN THÁNH

(Tiếp theo trang 21)

Guyan Hòa-lan, Panama, Costa Rica Honduras Anh và nhiều cù-lao như Cuba, Haiti, Jamaïque, Curacao, Barlade và Bahama.

Rất tiếc là Hội Cứu-thế-Quân chưa đến hoạt-động trên nước Việt-nam ta.

Phi-Luật-Tân

Chi-phái « Sát-nhân » ở cao-nguyên Phi-luật-tân đã về đầu-phục Chánh-phủ nhờ trung-gian một Giáo-sĩ. Chi-phái ấy cùng bằng lòng lìa miền cao-nguyên hiểm-trở di-cư về đồng-bằng hầu con-cái họ có thể đi học.

Nhiều người trong chi-phái nầy đã tiếp-nhận Đấng Christ.

Việt-Nam

Báo-chí ngoại-quốc nhiều lần nói về Hội-thánh Tin-lành Việt-nam chúng ta. Tờ « Mission » đã nói như thế nầy : Theo bản thống-kê sau cùng của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam thì có 34.000 hội-viên và 189 Chi-hội. Trong số ấy có 106 Nhà Thờ do chính tín-đồ xây-dựng. Phần đông trong số 212 vị Mục-sư Truyền-đạo của Hội đang phục-vụ Chúa trong các cơ-quan Hội-thánh đều do Hội-thánh phụ-cấp. Thật là một sự-kiện phi-thường vì chúng ta biết rằng do chiến-tranh trước đây tín-đồ Việt-nam rất nghèo thiếu.

Cao-nguyên Việt-nam

Giáo-sĩ P. Bordreuil đã viết về công-việc Chúa ở Cao-nguyên Việt-nam như thế nầy :

« Ở sơn-cước có hàng trăm chi-phái khác nhau đang sống trên ấy mà người Việt-nam gọi là « người Thượng-du » Các Giáo-sĩ đang gắng sức truyền-giáo cho họ. Năm nầy chương-trình truyền-giáo dự-định xúc-tiến đến 4 khu-vực ở dãy núi Hoành-sơn. Bà T. K. T. ở Đà-lạt, Ban-mê-thuột và Pleiku lo đào-luyện các Mục-sư và Truyền-đạo Thượng-du. Họ dạy bằng tiếng kơ-ho, Ra-đê, và Jơrai. Các Giáo-sĩ Việt-nam cũng đang phục-vụ giữa các chi-phái ấy. — *Chí-nguyện-quân*

CÔ-NHI-VIÊN TIN-LÀNH

Ngày đặc-biệt các Hội-thánh đối với Cô-nhi-viện

Ngày « đặc-biệt » nầy phát-sanh từ Hội-đồng Tổng-Liên-Hội (3-7/11/57) tại Vĩnh-long. Ngày nầy tượng-trưng thiện-chí cũng như nhiệm-vụ lớn-lao của Hội-thánh đối với công-cuộc « cứu-tế xã-hội » càng ngày càng sáng tỏ.

Từ ngày Cô-nhi-viện thành-lập đến nay, gần sáu năm, thiện-chí ấy đã tỏ ra trong Hội-thánh cũng như các nhà từ-thiện, nhiệt-thành tán-trợ về mọi phương-diện, tinh-thần cũng như vật-chất. Nhưng muốn phát-động phong-trào mạnh-mẽ, vẫn dùng hết thiện-chí cùng như khả-năng chung, đặng xây-đắp lâu-đài « Bác-ái » của Hội-thánh càng thêm nguy-nga tráng-lệ, vinh-hiển danh Chúa.

Muốn thực-hiện thiện-chí trên, Hội-đồng đã biểu-quyết, chọn ngày lễ «Phục-sanh» là ngày các Hội-thánh hân-hoan kỷ-niệm sự sống lại khải-hoàn của Đấng Christ nền-tảng duy-nhất để cứu-chuộc muôn triệu linh-hồn thoát khỏi sự hư-mất về phần thuộc-linh. Nhưng cũng là ngày các Hội-thánh đặc-biệt cầu-nguyện, tỏ thiện-chí nồng-hậu, lòng yêu-thương bao-la của Cứu-Chúa, quyên-trợ về tài-chánh cách rộng-rãi và khích-lệ thiện-chí con-cái Chúa sốt-sắng đối với công-cuộc « cứu-tế xã-hội » hầu cho công-quỹ Cô-nhi-viện khỏi sự thiếu hụt, nhưng được dồi-dào. đủ sự nhu-cần đặng gây-dựng các em về phần thuộc-linh, thuộc-thể cùng sự học-vấn được vinh-hiển danh Ngài.

Dẫu các Hội-thánh đã có hộp tiền dâng Cô-nhi-viện từ mấy năm nay, các nhà từ-thiện đã tỏ rõ thiện-chí như đã đăng-tải trên Nguyệt-san « Thánh-Kinh Báo » về mục Cô-nhi-viện.

Nhưng ngày « đặc-biệt » nầy các Hội-thánh cũng như các nhà từ-thiện, « là dân có lòng sốt-sắng về các việc lành ». Chúng tôi không thể tường-thuật hết thành-tích tốt đẹp đã qua và sắp tới. Đây chúng tôi nêu lên hai Hội-thánh khác nhau, một ở nơi đô-thị lớn, một ở chốn thôn-quê, dẫu số lượng tín-đồ nhiều hay ít tài-chánh dồi-dào hay tiêu-hụt, đều tỏ lòng sốt-sắng gương-mẫu đối với công-cuộc từ-thiện.

Hội-thánh tại thủ-đô Sài-gòn đã gởi số lạc-quyên trong ngày lễ « Phục-sanh » 1.427đ. Còn gởi số tiền hộp cuối năm 1957, 1.640đ. và đầu năm 1958, 119đ. giúp công-quỹ Cô-nhi-viện.

Hội-thánh Đức-phổ, tại quận nhỏ, thuộc tỉnh Quảng-Ngãi (Trung-phần) dẫu anh em sốt-sắng lo việc Chúa, nhưng phần Tự-Dưỡng chỉ cung cho gia-quyến ông Truyền-đạo chưa được 10 ang lúa và không quá 100đ. mỗi tháng. Trong ngày lễ « Phục-sanh » con-cái Chúa tại đây lạc-quyên 200đ. giúp công-quỹ Cô-nhi-viện. Hai Hội-thánh nói trên tượng-trưng lòng sốt-sắng và thiện-chí của ông bà Mục-sư, Truyền-đạo cùng Ban Trị-sự và toàn-thể con-cái Chúa trong Hội-thánh đã chứng-tỏ một cách cụ-thể như đã nói trên.

Ban Giám-đốc đã nhận được nhiều bức thơ bảo-đảm có ngân-phiếu từ các Hội-thánh và các nhà từ-thiện xa gần gởi đến, và còn đương tiếp-tục gởi đến, là kết-quả tốt-đẹp của sự cầu-nguyện đặc-biệt, cùng sự đồng-lao cộng-tác, để bảo-tồn những viên ngọc quí, ấp-ủ những trái tim non là tương-lai quí-báu trong nhà Chúa.

Nhân dịp lễ « Phục-sanh » ông bà Vũ-quốc-Ngọc và bà Đại-úy Vũ-đức-Nghiêm ghé thăm viện và nhà trường, tỏ thiện-chí đối với công-cuộc cứu-tế xã-hội đã từng giúp-đỡ nhiều, nay lại biếu một số vải đặng ban Giám-đốc sắp-đặt y-phục cho các em.

Trong ngày lễ « Phục-sanh » chúng tôi cũng như toàn-thể các em cô-nhi tại Cô-nhi-viện, cũng như tại các Hội-thánh đồng-thanh tạ ơn Chúa đã cho có một ngày lịch-sử tốt-đẹp cho Cô-nhi-viện cũng như Hội-thánh Tin-lành Việt-Nam để sáng tỏ lòng bác-ái của Chúa là « Cha kẻ mồ-côi và quan-xét của người góa-bụa ». Ngày nay đã khích-lệ nhiều thiện-chí của Hội-thánh cũng như các nhà từ-thiện đối với công-cuộc « cứu-tế xã-hội » của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam. Ngày nay cũng khich-lệ nhiều tâm-hồn các em cô-nhi, bởi đức-tin, nhìn ngày mai tươi-sáng, hân-hoan, tạ ơn Chúa cùng như ghi-ân các Hội-thánh và các nhà từ-thiện muôn thuở.

— *Ban Giám-đốc.*

PHƯƠNG-DANH QUYÊN-TRỢ QUỸ CÔ-NHI-VIỆN HỘI-THÁNH TIN-LÀNH VIỆT-NAM TẠI NHA-TRANG

Hội thánh Nha-trang

Cụ Mục-sư Trí-sự Nguyễn-châu-Thông	500đ.
Ông Đinh-gia-Long	100đ.
Thầy Nhẫn	50đ.
Ông Đinh-gia-Long	100đ.

Hội-thánh Qui-nhơn

Hội-thánh Qui-nhơn	450đ.

Hội-thánh Bồng-sơn

Ông Truyền-đạo Nguyễn-bá-Quang	180đ.
Ông Ẩn-danh	200đ.

Hội-thánh Đại-An

Hội-thánh Đại-An	300đ.

Hội-thánh Ninh-hòa

Hội-thánh Ninh-hòa	100đ.

Hội-thánh Pleiku

Hội-thánh Pleiku	200đ.

Cô-nhi-viện Tin-lành

Anh Trần-Phong	100đ.

Hội-thánh Hội-an

Hội-thánh Hội-an	440đ.

Hội-thánh Quế-sơn

Ông Trần-Nỗi	30đ.

Hội-thánh Kiến-phong

Ông Nguyễn-thành-Tố	100đ.
Ông Đinh-công-Phúc	60đ.
Hội-thánh Kiến-phong	125đ.

Hội-thánh Phan-thiết

Hội-thánh Phan-thiết	400đ.
Bà Phạm-thị-Vinh	200đ.

Hội-thánh Bạc-liêu

Hội-thánh Bạc-liêu	250đ.

Hội-thánh Ba-xuyên

Hội-thánh Ba-xuyên	500đ.

Hội-thánh Gia-định

Ông Nguyễn-xuân-Mỹ	200đ.

Hội-thánh Sài-gòn

Ông Lê-khắc-Tương	300đ.
Hội-thánh Sài-gòn (tiền hộp 57)	1.640đ.
Hội-thánh Sài-gòn (tiền hộp 58)	119đ.
Hột-thánh Sài-gòn (Lễ Phục-sanh)	1.427đ.
Bà Lê-văn-Tư	200đ.

Hội thánh Trương-minh-Giảng

Em Vũ-thị Thiên-Hương	100đ.
Em Vũ-thị Thiên-Kim	100đ.

Đính-chánh.— Trong số Thánh-Kinh Báo lễ « Phục-sanh » 1958. Cùng trong mục nầy ông Năm **THẢO** dâng 600$ ở CHOLON đính-chánh là ông **HỒ-VĂN-XOÀI** dâng 600$ ở Hội-thánh SAIGON.

Tính đến ngày 21 tháng 4-1958

Trân-trọng cảm-tạ các nhà hảo-tâm.

— *Ban Giám-đốc*

HÀNG GHẾ TRẺ EM

GHẺ-HỜM hay là TỘI-LỖI

TÍN, một đứa bé độ mười ba tuổi, mình-mẩy đầy ghẻ-chốc gớm-ghê, không đứa bé nào thích chơi với nó. Nếu ở trong thời luật-pháp Môi-se thì nhứt-định nó phải bị bỏ ra ngoài trại quân. Bây giờ các em thử nghĩ : « Tại sao thằng Tín lại mắc phải chứng-bịnh gớm-ghê ấy ? » — Chắc các em bảo rằng : «Tại nó không giữ vệ-sinh» hay là «tại nó bị lây » — Điều đó đúng lắm. Nhưng còn một điều nữa là do huyết-quản trong người nó mà có lẽ lắm là do cha mẹ di-truyền. Bịnh ghẻ nguy nhất là ghẻ-hờm. Riêng tôi thì tôi sợ nó hơn là bịnh dịch, bịnh đậu hay bịnh hủi nữa ! Tôi còn làm sao quên được một số trẻ em mắc bịnh ghẻ-hờm ở một Tiểu-học lưu-trú nọ mà tôi đã tận mắt chứng-kiến cuộc rửa-ráy ấy. Dễ sợ lắm các em à ! Một bắp chân nhỏ bé, một bàn chân xinh-xắn, một ngón chân ti-teo, lại có mụt ghẻ-hờm to-tướng ngang-nhiên nằm chình-ình, trên mặt nhầy-nhụa, chính giữa lõm sâu xuống, xung-quanh nổi cao lên như cái bờ ao mà lúc nào cũng sẵn-sàng sụp-đổ. Mụt ghẻ càng lan rộng và càng sâu lần đến tận xương. Chẳng những vậy thôi, đã mắc phải một mụt, thì người ta lại bị hai, ba mụt khác nữa. Chân trái tôi cũng đã bị một cái sẹo ghẻ-hờm to-tướng. Tôi đã nếm biết cái khổ đau ấy. Và các em nhỉ, chỉ có người nào mắc phải nó mới biết cái hiệu-quả đau-đớn của nó hoành-hành.

Trong câu 27, 35 của đoạn 28 sách Phục-truyền cũng có chép về ghẻ-chốc và ung-độc sẽ giáng trên người Do-thái nào không biết kính-sợ Chúa và đi theo ý-chỉ thánh của Ngài.

Khi Chúa muốn dẫn dân-sự của Ngài ra khỏi Ai-cập thì ai ngăn-trở các em có nhớ không ? — Pha-ra-ôn chứ còn ai nữa — Vì Pha-ra-ôn ngăn-cản nên Chúa bảo Môi-se hốt tro vải lên trời thì lúc bấy giờ ghẻ-chốc lan-tràn đầy mình loài người và súc-vật của người Ai-cập luôn cả thuật-sĩ đứng trước mặt Pha-ra-ôn nữa. Ghẻ-chốc cương mủ đến nỗi người ta không thể làm gì được. Tại sao ? — Tại vì Pha-ra-ôn cứng lòng — Các em à, các em có ghê-gớm ghẻ-hờm không ? Chắc ghê-gớm lắm, ghê-gớm cái công-hiệu của nó. Tôi nói cho các em nghe nhỉ, tội-lỗi cũng đáng sợ như ghẻ-hờm đấy, nó cũng lan rộng mau lắm và cũng hay lây nữa, nó lại cũng do huyết-thống của cha mẹ truyền sang. Hay nói rộng hơn là nó được lưu-truyền từ ông bà A-đam È-va và mãi đến ngày hôm nay cái bản-tánh tội-lỗi ấy vẫn còn. Tội-lỗi là gì ? — Tội-lỗi là một thứ bịnh thuộc-linh tràn ra trên mọi người, có công-hiệu ghê-gớm trên mọi người. — Tội-lỗi là gì ? — Nói dối là tội, tham-lam là tội và bất-luận điều gì trái với bổn-tánh thánh-khiết của Đức Chúa Trời, trái với lời Chúa dạy là TỘI.

Trong bức thơ thứ hai gởi cho ông Ti-mô-thê, thánh Phao-lô dạy chúng ta phải tránh những sự cãi-lẫy về lời nói vì nó thật là vô-dụng, chỉ hại cho kẻ nghe, phải bỏ những lời nói phàm-tục vì những lời nói ấy như : « chùm-bao ăn lan » (II Ti 2 : 17 a). Ông Gia-cơ cũng dạy chúng ta rằng : « Chớ thề, hoặc chỉ trời, hoặc chỉ đất, hoặc cách thề gì khác cũng đừng, nhưng phải thì nói phải, không thì nói không hầu cho khỏi sa vào sự xét-đoán » (Gia-cơ 5 : 12). Vì, các em ạ, chúng ta là con-cái Chúa, huyết Jêsus-Christ đã và đương có quyền chuộc chúng ta từ địa-vị con-cái tội-lỗi, đáng bị hư mất đời đời

(Xin coi tiếp trang 32)

TIẾNG GỌI RỪNG NÚI

HỘI-ĐỒNG THANH-NIÊN KHU-VỰC THƯỢNG-DU tại ĐA-LƠ-NGHỊT (Hướng Bắc Nam Đà-lạt)

Lần thứ nhất vào rừng sâu, thật là thú-vị. Khi nhận được thơ ông Mục-sư Truyền-giáo Phạm-văn-Năm thay mặt Đoàn-trưởng Thanh-niên Thượng Hà-Tang mời vào dự Hội-đồng thanh-niên khu-vực bồi-linh, tôi vui-mừng chuẩn-bị lên đường.

Hôm nay là thứ bảy 8-3-58. Sau khi bỏ hành-trang vào bao vải (bột viện-trợ), tôi đón taxi từ Trạm-hành đến Đà-lạt. Dùng bữa trưa tại nhà ông bà Mục-sư Năm xong, đoàn người lên xe Jeep kéo theo « remorque », do Giáo-sĩ Jean Funé lại đến Suối vàng (Ankroet), cách Đà-lạt 17 cây số. Chuyến đi nầy gồm có : ông bà Mục-sư Phạm-văn-Năm, ông Mục-sư Trơng-văn-Tốt, Phó Đoàn-trưởng Thượng Hà-Thanh, thơ-ký Hà-Thốt và tôi. Xe Jeep đến Suối-vàng lúc 2 g 30 chiều. Tiếng máy xe ủi đất, giọng hò-khoan của nhân-công xen lẫn tiếng xì-xào của các chuyên-viên Nhật-bổn làm việc cho nhà máy thủy-điện, khiến náo-động cả khu rừng bát-ngát. Sáu thanh-niên thiếu-nữ Thượng ở hẻm núi chạy ra với hai con ngựa màu đà. Đoàn tự-động đi hàng một tiến vào núi rừng. Tôi khen cho anh chị em Thượng có sức khoẻ lạ thường. Chân chẳng mang giày, đầu không đội nón, vai mang gùi nặng-nề, họ cứ thoăn-thoắt leo dốc lởm-chởm đá, xuống gành sâu thăm-thẳm, nhẹ-nhàng như người Kinh thả bộ trên con đường tráng nhựa. Chúng tôi thay nhau cỡi ngựa. Đường núi chỉ rộng chừng 5 tấc, một bên thì vách đá sừng-sững, một bên trùng xanh nước chảy, rủi ngựa vấp chân té nhào, ắt vô-phương chống-đỡ. Tôi đã bị té nhào khi đi qua cây cầu khỉ. Hà-Thanh mang gùi đi trước, tôi níu theo sau. Đến giữa cầu, thân cây tròn bắc ngang không chịu nổi sức nặng của hai người, nên đã rung-rinh dễ sợ. Hà-Thanh té trước, nhưng anh đã lanh-lẹ giữ vững chiếc gùi khi chân vừa đạp nước. Còn tôi tiến thối lưỡng-nan. Cây cầu cứ rung. Tôi phải giang hai cánh tay múa-men như trò hề đi dây thép để lấy mức thăng-bằng. Tôi định chạy, nhưng vừa cất bước, tôi té nhào. Tức thi tôi đu chặt thân cầu chuyển lần lên bờ. Cám-ơn Chúa, cánh tay tôi bị trầy sơ sơ, thật ma-quỉ muốn ngăn-trở mà không sao thắng được. Có những dốc cao hai ba cây số, đoàn người cứ phải leo mãi. Người Thượng không có dụng-cụ để nhắm đường, không thể đào hầm xuyên qua núi, hoặc tìm cách làm đường khu ốc. Muốn từ làng nầy tới làng khác, phải đi ngang núi, nghĩa là leo lên tận đỉnh rồi chạy xuống chân núi, đó là đường tắt của họ. Gần tới làng, con ngựa bà Mục-sư Năm cỡi, bỗng quỵ xuống, vì chân nó mắc vào rễ cây. Nó hất bà Năm lộn nhào, một thân cây xóc vào chân bà chảy máu đỏ tươi.

Bốn giờ đồng-hồ trôi qua. Bóng hoàng-hôn đã bủa vây núi rừng. Nếu độc mình độc mã, ắt cảm-xúc rùng-rợn. Xung-quanh cây-cối um-tùm, suối reo róc-rách, chim kêu, vượn hú, dường như chúa sơn-lâm lẳng-vẳng đó đây. Tôi đang buông cương ngựa cho nó đi nước kiệu, bỗng tiếng phèng la nổi lên như làn gió rì-rào qua khe đá. Tôi dừng lại đợi Đoàn. Thanh-niên Thượng đã trực ở đó từ 3 giờ đến 6 g. 30 chiều để đón chúng tôi. Rồi đoàn người lại đi. Âm-nhạc Thượng cứ dồn-dập đồng-vọng để báo tin với Hội-thánh mình. Trước cổng làng, một ban hát cầm nhành

cây, hát ngợi-khen Chúa và đồng-thời hoan-nghịnh chúng tôi.

Trời tối hẳn. Gió lạnh rùn xương sống. Anh em Thượng mời đoàn vào một trại nho-nhỏ kết lá xanh tươi, có ánh đèn manchon sáng chiếu. Uống ly nước trà vừa cạn, một ban hát đứng sắp hàng, hát chào mừng tân-khách. Đoàn-trưởng thanh-niên Thượng và viên Truyền-đạo sở-tại Hà-Hạ chỉ-huy anh em đến biếu chúng tôi nào chuối, nào gạo trắng với trứng gà, Đoạn họ đeo cho chúng tôi mỗi người một cái vòng bằng đồng. Chiếc vòng có ý-nghĩa là kết-ước, giải-hòa, hoặc hứa-nguyện một điều gì thận-trọng. Họ đeo vòng để chúng tôi hứa cầu-nguyện cho họ, thật là đơn-sơ và thành-thật. Truyền-đạo Hà-Hạ nhường cho Đoàn một căn nhà tranh sạch-sẽ. Giường, bàn ghế, đóng theo kiểu tỉnh-thành, kể cũng khả-quan tại chốn rừng xanh núi thẳm. Tối lại, sau giờ nhóm thờ-phượng Chúa, họ hiệp lại làm thịt một con heo đáng giá một ngàn đồng. Đó là tiền các anh chị em thanh-niên góp lại để thết-đãi Hội-đồng.

Sáng ngày Chúa-nhựt, Hội-đồng khai-mạc. Thanh-niên thiếu-nữ gồm 3 làng lân-cận đến nhóm. Nói lân-cận, nhưng cũng đi hết một ngày đường mới tới. Có 66 đại-biểu ở các làng Rô-Men, Rọt-pè và Pang-bung đến nhóm. Ông bà Mục-sư Năm, ông Mục-sư Tốt, và tôi thay nhau giảng cho Hội-đồng. Tối đến có rọi hình làm chứng, tập hát. Ông Tốt đã tập cho họ hát 4 giọng. Họ có đặc-điểm là hát thuộc lòng và hát đều. Thanh-niên có ơn ngồi nghe giảng và tinh-thần cầu-nguyện. Mỗi buổi sáng sớm, sương-mù còn bao trùm đồi thông ngọn cỏ, gió lạnh thổi vi-vu, nhưng chợt nghe tiếng kiểng, thế là họ quẳng chiếc chăn mỏng, bước đến giảng-đường cầu-nguyện. Buổi chiều anh em có tổ-chức nhiều trò chơi, như kéo dây, bịt mắt đuổi bắt, nhảy vòng v.v... để bộc-lộ nguồn vui tập-thể.

Làng nầy tên là Đạ-Lơ-Nghịt, nghĩa là nước lạnh, nhưng lòng họ không lạnh. Cả làng là tín-đồ Tin-lành. Vị-trí rất đẹp. Một khoảnh đất cát sạch-sẽ, non mười cái nhà dựng lên, có suối trong, có hồ cá, có ống nước chảy thường-xuyên, trên cao có giảng-đường lợp tôn to lớn. Giảng-

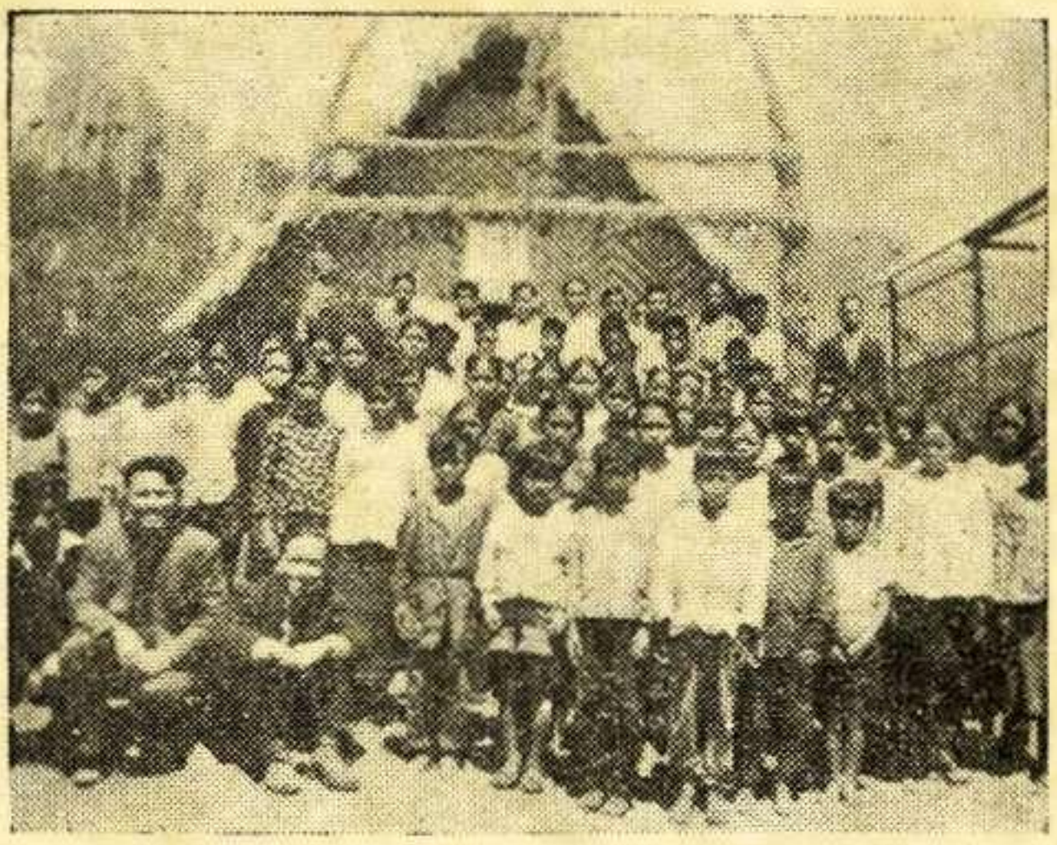

Hội-đồng Thanh-niên Thượng-du khu-vực tại Hội-thánh Đạ-Lơ-Nghịt

đường nầy chưa hoàn tất, vì còn thiếu tiền. Hội-đồng đang nhóm trong nhà giảng cũ kế-cận. Sau đây là mấy vấn-đề Hội-đồng đem ra thảo-luận :

a) Biểu-quyết ấn-định thì-giờ và chương-trình thống-nhứt cho sự nhóm lại hằng tuần của các Ban Thanh-niên.

b) Biểu-quyết tích-cực dâng 1/10 vào công-quỹ tự-trị, trừ tiền hộp để lại chi-phí cho công-việc mở-mang Ban Thanh-niên.

c) Biểu-quyết Ban Thanh-niên nên hợp-tác chặt-chẽ với Truyền-đạo sở-tại trong sự dạy Trường Chúa-nhật, thăm-viếng, Ban Chứng-đạo, lớp Nhi-đồng, cùng tổ-chức lớp dạy chữ cho những người lân-cận.

Để bế-mạc Hội-đồng, anh em đốt lửa trại ngoài rừng. Ngọn lửa bốc cháy sáng ngời giữa vùng thanh-vắng. Nhiều người làm chứng, nhiều bài hát, nhiều chuyện vui, bao lời từ-giã luyến-ái ăn nhịp với tiếng nổ tí-tạch của than hồng, duyên-dáng như lưỡi lửa liếm sương.

Ba ngày ba đêm, Hội-đồng thanh-niên khu-vực Thượng-du trôi qua. Tôi nhận-xét đời sống họ thay-đổi nhiều. Họ đã biết vấn-đề tự-trị, biết từ-bỏ mê-tín dị-đoan, đầy lòng hy-sinh phục-vụ Đấng Christ. Công-khó của các vị Truyền-giáo kính Chúa yêu người chẳng phải là vô-ích đâu.

7g30 sáng ngày thứ tư 12. Điểm-tâm xong, chúng tôi lên đường về Đà-lạt.

(Xin coi tiếp trang 30)

GỌI LÒNG BẠN TRẺ

KHẲNG-ĐỊNH VAI TRÒ THANH-NIÊN ĐẤNG CHRIST

NGƯỜI đời thường ví-sánh tuổi thanh-xuân như trăng rằm hay hoa mới nở. Thật thế. Trăng rằm tròn-trịa, trong sáng, đẹp-đẽ bao nhiêu và hoa nở ngọt-ngào xinh-đẹp bao nhiêu, thì tuổi thanh-xuân cũng qui-giá bấy nhiêu. Tuy nhiên trăng tròn có khi khuyết, hoa mới nở rồi cũng phải đến lúc tàn. Tuổi thanh-xuân cũng vậy. Cho nên có quan-niệm đúng về giá-trị của tuổi thanh-xuân, Thanh-niên ta mới thấy sự cần-yếu đặt mình vào vai-trò khẳng-định của nó.

Đặc-tính của Thanh-niên rất phức-tạp : vui-vẻ, trẻ-trung, nóng-nảy cương-nghị, giàu tình-cảm, anh-hùng, thẩm-mỹ, hiếu-kỳ, bồng-bột, nông-nổi v. v.. Thế nên từ trong khuôn-khổ gia-đình nhỏ hẹp cho đến phạm-vi rộng-rãi của xã-hội, Thanh-niên cần phải có sự giáo-dục thuần-túy, liên-tục để xây-dựng và hướng-dẫn họ có đủ khả-năng thực-hiện vai-trò khẳng-định của mình.

Vai-trò khẳng-định của Thanh-niên là gì ?

Là nòng-cốt của gia-đình, là cột-trụ của xã-hội hay nói cách khác là lực-lượng chủ-yếu của mọi công-trình phá-hoại và xây-dựng. Cũng một thể ấy, trong Hội-thánh Đấng Christ, Thanh-niên Tin-lành cũng đóng một vai trò vô cùng trọng-đại tức là rường-cột của Hội-thánh. Có quan-niệm rõ như thế, Hội-thánh (nói chung) và Thanh-niên (nói riêng) mới thấy trách-nhiệm nặng-nề đối với tiền-đồ của đoàn hậu-tấn. Thanh-niên mạnh là Hội-thánh được phục-hưng, sự sinh-hoạt được rầm-rộ. Ngược lại Thanh-niên yếu-đuối thì dầu muốn dầu không đời sống thuộc-linh của Hội-thánh đó cũng bị ảnh-hưởng nhiều. Như vậy Thanh-niên Đấng Christ cần có một sự giáo-dục thuần nhất, đúng-đắn để làm chuẩn-đích cho sự hoàn, thiện vai-trò trọng-đại của mình.

Chúng ta thử xem nhà dẫn-đạo T. N. tiền-bối Phao-lô đã dạy gì với chàng trai trẻ Ti-mô-thê : « Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm-thần nhút-nhát-bèn là tâm-thần mạnh-mẽ, có tình thương-yêu và giè-giữ. Cũng hãy tránh khỏi tình-dục trai-trẻ, mà tìm những điều công-bình, đức-tin, yêu-thương, hòa-thuận với kẻ lấy lòng tinh-sạch kêu-cầu Chúa (II Ti 1 : 7 ; 2 : 22). Ôi ! lời dạy-dỗ trên đây chẳng những rất qui-báu cho Ti-mô-thê mà thôi mà cũng là kim chỉ-nam cho mọi thế-hệ Thanh-niên trong Đấng Christ vậy. Thanh-niên không nên có tâm-thần nhút-nhát, nhưng phải có tâm-thần mạnh-mẽ để đảm-trách mọi hoạt-động của Ban Thanh-niên và của Hội-thánh. Kèm theo đó phải có tình yêu-thương, gây-dựng — không bè-phái — vị-tha ; có đức-tin, hòa-thuận, tìm những điều công-bình, giè-giữ, tránh khỏi mọi tình-dục trai-trẻ xấu-xa. Có như thế Thanh-niên mới xứng-đáng với danh xưng » Thanh-niên là rường-cột của Hội-thánh ».

Ước-ao sao các bạn Thanh-niên đừng quan-tâm đến sự thiếu-sót vụng-về trong cách hành-văn của bài nầy, song tôi tha-thiết được các bạn thông-cảm và gặp nhau trên một vấn-đề khẩn-yếu là « khẳng-định vai trò Thanh-niên Đấng Christ » trong giai-đoạn thánh-sử hiện-tại. Được vậy, bởi công-năng (Đ. T. L.) của Christ với sức mới thuộc-linh lưu-xuất trong hết thảy chúng ta, đoàn Thanh-niên Tin-lành sẽ nhờ ơn CHÚA chổi dậy, phất cao ngọn cờ « Chiến-thắng ». A-lê-lu-gia !

— Nguyễn-kim-Thinh, Trưởng-ban Thanh-niên Tin-lành Gia-định

PHỤ NỮ DIỄN ĐÀN

NĂM BÀ QUẢ-PHỤ Ở MIỀN A-MA-ĐÔN

CHẮC chúng ta còn nhớ vụ chi-phái (Aucas) ô-ca tàn-sát năm vị Giáo-sĩ tiền-phong trong tháng 1 năm 1956. Trong một bữa ăn chung với nhau, vợ năm vị Giáo-sĩ ấy được tin chồng họ bị tuận-đạo, họ bèn hát một bài Thánh-ca tôn-vinh Đức Chúa Trời cũng như hôm họ nhận được tin chồng họ đã đặt chơn trên đất người Ô-ca để thám-hiểm. Họ cũng đồng-tình yêu-cầu chôn thi-thể chồng họ tại chỗ bị đâm giết.

Một bộ-đội võ-trang đầy-đủ đã được phái đi cấp-tốc đến tận chỗ 5 vị Giáo-sĩ ấy bị tàn-sát để tìm-kiếm thi-hài và chôn-cất. Bộ-đội ấy tìm thấy thi-thể 5 Giáo-sĩ ấy kẻ bị đâm nát, người bị chặt và vùi dưới cát, kẻ khác bị đâm và thả trôi giữa sông. Theo lời vợ các Giáo-sĩ yêu-cầu, bộ-đội ấy bèn chôn thi-thể họ cách cụm rừng rậm ba chục bước dưới sự hò-la, rình đòm của dân chi-phái nầy. Bộ-đội chôn 5 Giáo-sĩ cách đơn-giản, không lễ-nghi gì cả, dưới cơn mưa rỉ-rả. Sau khi chôn xong, vị Chỉ-huy bộ-đội ra lệnh rút-lui. Ông nói : « Chúng ta hãy rút-lui, chẳng còn việc gì làm nữa đâu ».

Nhưng theo tờ « paris Match » nói thì vị Chỉ-huy ấy lầm. Vì còn lắm công-tác chớ và những công-tác quí báu ấy đã được thực-hiện do 5 bà góa-phụ kia đã can-đảm ở lại địa-điểm truyền-giáo tiếp-tục chức-vụ như khi chồng họ còn sống. Vậy cứ theo bài tường-thuật của báo nầy trong số 436, xin chỉ lược dịch lại một ít công-tác của 5 bà góa-phụ ở miền A-ma-đôn ấy, mong sẽ là một gương xán-lạn cho phụ-nữ Tin-lành Việt-nam soi chung.

Thật chúng ta cảm-động thấm-thí kha nghe lời cầu-nguyện mỗi tối của cậu Jerry Youderian và chị cậu là Beth Elaine : « Xin Chúa ban phước cho những kẻ đã giết cha con ». Bà nữ Giáo-sĩ Barbara với hai con ở tại khu-vực Cangaimi một tiền-tuyến của Hội Truyền-giáo, ngay chính giữa miền những quân giết người, chặt đầu là chi-phái Jivaros. Chi-phái nầy là chi-phái lân-cận chi-phái Ô-ca. Nhà nầy chồng bà là Giáo-sĩ Roger Youderian đã xây-cất theo kiểu nhà thổ-dân. Sau khi ông bị họ hạ-sát, bà và hai con vẫn ở đây hầu việc Chúa. Bà chẳng sửa-sang, hoặc thêm bớt gì cả. Bà có treo một bức ảnh của ông trên vách, mình ông đang mặc áo mày-dô cũ, miệng tủm-tỉm cười. Bà cũng phóng-đại một ảnh có cả 5 Giáo-sĩ mà họ đã thả xuống khi họ dùng phi-cơ đi thám-hiểm miền Ô-ca. Trong nhà bà chỉ có cái tủ lạnh khiến nhà hơi Mỹ một chút thôi. Trong lủ lạnh ấy có chuối và những trái cây người chi-phái đem đến cho bà. Vừa sáng sớm thổ-dân đã đến đi quanh nhà bà. Họ gí mũi vào cửa kính, ghé mắt nhìn vào nhà khi bà đang rửa-ráy và thay áo quần cho hai con.

Sau khi sửa-soạn xong-xuôi, mọi người tụ lại một chỗ rồi khởi-sự đi đến Nhà-Thờ. Họ theo sân máy bay đi đến một ngôi nhà nhỏ lợp bằng lá chà-là. Nhà nầy vừa làm nhà thờ vừa làm nhà trường. Ông Tù-trưởng, vai mang ống tên, tay cầm cung cũng đi chung với mọi người. Nhà chiến-sĩ Mashingash thì đi với vợ ông mới 12 tuổi. Cậu Timias là con Tù-trưởng nên đầu đội mão Hoàng-tử có lông chim. Cũng có cậu Peas cùng đi nữa, cậu không cha không mẹ nên mặt cậu rầu rầu. Nữ Giáo-sĩ Barbara dẫn đầu. Bà đi chân

◇

không như người chi-phái ở đây. Chúng ta ngạc-nhiên nghe nói một phụ-nữ Huê-kỳ, quê-quán một thành-phố lớn như Michigan lại bằng lòng lội bùn, sống chung với thổ-dân. Bà làm chứng lại rằng khi mới lên 7 tuổi, ông nội bà là một vị Mục-sư danh tiếng Hội Trưởng-lão hỏi bà rằng : « Cháu đã sẵn-sàng nhận Đấng Christ làm Cứu-Chúa chưa ? » thì bà đáp « Dạ thưa sẵn-sàng rồi ». Bà nói rằng chính lúc ấy Chúa đã giao chức-vụ truyền-giáo cho bà vậy.

Khi đã đến Nhà Thờ rồi thì cuộc thờ-phượng bắt đầu. Hội-chúng hát một bài thánh-ca bằng tiếng Jivaros. Sau cuộc thờ-phượng buổi học khỉ-sự. Bà dạy viết cho học-viên và dùng quyển vần Jivaros do chồng bà là Giáo-sĩ Roger Youderian đã đặt ra. Học-viên khó dạy và tối-tăm nhứt là Tù-trưởng Jintuchi. Nhưng con ông là Timias thì học rất tấn-bộ. Đến 11 giờ trưa buổi học tan. Nữ Giáo-sĩ Barbara lại đưa ra một giỏ đầy áo quần cũ từ Huê-kỳ gởi máy bay đến. Học-viên phải trả một giá rất rẻ lấy lệ để mua. Rồi họ tự-do lựa-chọn. Trong giỏ ấy cũng có hộp diêm, muối, thuốc đau đầu, dao nhíp, kim, chén thuốc pélicilline v. v... những vật gì có thể giúp-đỡ việc truyền-giáo do con-cái Chúa gởi đến.

Chiều đến bà lo đi thăm bệnh-nhân và phát thuốc. Hai con bà luôn luôn đi theo bà. Khi nào cậu Jerry mỏi, không đi nổi thì bà bá sau lưng như kiểu người chi-phái đây thường làm. Khi nhà nhiếp-ảnh Cornell Capa đến miền nầy gặp bà thì bà tỏ rằng trải qua nhiều tháng rồi bà không gặp một người da trắng nào cả. Bà cũng làm chứng : « Đức Thánh-Linh thật có làm việc trong lòng thổ-dân và Ngài đã phò-hộ con tôi và tôi nữa. Con rắn ở miền nầy thì không nguy-hiểm bằng xe tắc-xi ở Nữu-ước » Bà cũng cho biết đã có 44 linh-hồn tiếp-nhận Cứu-Chúa.

Bà đi thăm bệnh-nhân đến tối mới về. Cửa nhà bà luôn luôn để ngỏ. Con chó Nika theo tiếng Jivaros nghĩa là « khòn-ngoan » nằm đợi bà. Còn con mèo đen cả ngày bận bắt chuột, thằn-lằn, rắn mối, dơi và bò chét đầy nhà.

Về đến nhà thì đến giờ thông tin-tức trước máy thâu-thanh. Bà thông-tin hằng ngày với bà Betty là vợ của Giáo-sĩ James Elliot cũng bị hạ-sát một lần với chồng bà. Bà nầy cũng đang sống với con mọn bà tên là Valeire ở Shandia. Bà Betty mỗi ngày làm việc 12 giờ, chuyên lo dịch Kinh-thánh ra tiếng Quincha. Bà cũng dạy đạo và hầu việc Chúa tương-tự như bà Barbara vậy. Khi từ-giã Shandia và vợ con để lên đường dự vào cuộc thám-hiểm Giáo-sĩ Jim Elliot nói với vợ rằng : « Nếu tôi đi mà không trở về thì mình cứ ở đây giảng dạy Lời Đức Chúa Trời ». Và thật Giáo-sĩ đã đi và không trở về. Chính trong giảng-đường ông đã tự tay xây-dựng nay đã có 4 người tin Chúa. Bà Betty sau khi chồng bị hại vẫn ở lại phục-vụ Chúa cách vui-vẻ phước-hạnh. Bà vừa là Giáo-sĩ, nữ y-tá vừa là nữ giáo-viên.

Còn bà Marjlou McCully và bà Marjorie Saint đều làm Giám-đốc Trụ-sở Hội Truyền-giáo ở Quico. Bà Marjorie Saint thường chiếu lại những cuộc hành-trình, những cuộc thám-hiểm đi bằng phi-cơ của chồng bà cho các bạn đồng-lao xem. Bà Olive Fleming thì về Mỹ nghỉ hạn sắp sửa trở lại khu-vực truyền-giáo phục-vụ Chúa như trước.

Chắc các bạn cũng như tôi, rất thán-phục tinh-thần truyền-giáo, tâm-chí hy-sinh, lòng tận-trung, tha-thứ của năm vị nữ anh-hùng đức-tin ấy. Nhưng thán-phục hoặc khen-ngợi chưa đẹp lòng Chúa và chưa lợi cho công-việc Nhà Chúa đâu. Chúng ta nên cầu-nguyện xin Chúa cũng ban cho chúng ta tinh-thần, tâm-chí và đức-tánh quí-báu như các thánh-đồ Ngài hầu có thể sống và phục-vụ Chúa cách đẹp lòng Ngài và kết-quả sáng Danh Chúa nữa. Chúng ta cũng nên nhớ cầu-nguyện cho năm vị nữ Giáo-sĩ nầy và con-cái họ cùng công-việc Chúa mà họ đang can-đảm nhờ Chúa đảm-đương giữa rừng sâu nước độc.

— *X. T.*

TIẾNG GỌI RỪNG NÚI

(Tiếp theo trang 27)

Tiếng phèng la nổi lên từ-giã. Đoàn người lại đi hàng một vượt suối xuyên rừng. Những làn khói lam nhà lên lưa-thưa và xoáy tròn như những bàn tay vẫy chúng tôi ghìm cương ngựa để quay lại với xóm làng Đạ-Lơ-Nghịt...

— *Nguyễn-Lĩnh, Đoàn-trưởng Thanh-niên Trung-Hạt.*

TÒA GIẢNG TIN-LÀNH

8 ĐIỀU CẦN BIẾT ĐỂ ĐƯỢC CỨU-RỖI

I. — Nhân-loại đều phạm tội

Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh-hiển của Đức Chúa Trời (Rô 3 : 23). Chẳng có một người công-bình nào hết, dẫu một người cũng không. Chẳng có một người làm điều lành, dẫu một người cũng không. (Rô 3 : 10-12). Họ đầy-dẫy mọi sự không công-bình, độc-ác, tham-lam, hung-dữ ; chan-chứa những điều ghen-ghét, giết người cãi-lẫy, dối-trá, giận-dữ (Rô 1 : 29).

II. — Tội-lỗi đưa nhân-loại đến sự chết và hình-phạt

Cho nên, như bởi một người mà tội-lỗi vào trong thế-gian, lại bởi tội-lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội... (Rô 5 : 12). Vì tiền công của tội-lỗi là sự chết. (Rô 6 : 23). Theo như đã định cho loài người phải chết một lần rồi chịu phán-xét. (Hê 9 : 27). Còn những kẻ hèn-nhát, kẻ chẳng tin, kẻ đáng gớm-ghét, kẻ giết người, kẻ dâm-loạn, kẻ phù-phép, kẻ thờ thần-tượng, và phàm kẻ nào nói dối, phần của chúng nó ở trong hồ có lửa và diêm cháy bừng-bừng : đó là sự chết thứ hai (Khải 21 : 8).

III. Không thể nhờ việc làm để được cứu

Nếu... được xưng công-bình bởi việc làm, thì có cớ khoe mình ; nhưng trước mặt Đức Chúa Trời không có như vậy. Còn kẻ chẳng làm việc chi hết, nhưng tin Đấng xưng người có tội là công-bình, thì đức-tin của kẻ ấy kể là công-bình cho mình (Rô 4 : 2, 5). Vả, ấy là nhờ ân-điển, bởi đức-tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình. (Ê-ph. 2 : 8-9). Vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư-nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn-ở không ra chi của tổ-tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ (I Phi 1 : 18-19).

IV. — Không có sự cứu-rỗi trong Đấng nào khác

... Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên các từng trời và giương ra, đã trải đất với mọi sự ra bởi nó, đã ban hơi sống cho dân ở trên nó. Ta là Đức Giê-hô-va : ấy là danh ta. Ta chẳng nhường sự vinh-hiển ta cho một đấng nào khác, cũng không nhường sự tôn-trọng ta cho những tượng chạm ! (Ê-sai 42 : 5, 8). Chẳng có sự cứu-rỗi trong đấng nào khác ; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu (Công 4 : 12). Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung-bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus-Christ (I Ti. 2 : 5).

V. — Lòng yêu-thương của Đức Chúa Trời đối với nhân-loại

Vì Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư-mất mà được sự sống đời đời (Giăng 3 : 16). Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì

chúng ta chịu chết (Rô 5 : 8). Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương-xót, vì cớ lòng yêu-thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ — ấy là nhờ ân-điển mà anh em được cứu — (Ê-ph. 2 : 4-5).

VI. — Chúa Jêsus chịu chết cứu tội-nhân

Thật vậy, khi chúng ta còn yếu-đuối, Đấng Christ đã theo kỳ hẹn chịu chết vì kẻ có tội (Rô 5 : 6). Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình-đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm-giữ ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi-tớ và trở nên giống như loài người ; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng-phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập-tự (Phi-líp 2 : 6-8).

VII. — Điều-kiện để được tha tội

Hãy tin Đức Chúa Jêsus, thì ngươi và cả nhà đều sẽ được cứu-rỗi (Công 16 : 31). Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian-ác (I Giăng 1 : 9). Nầy, ta đứng ngoài cửa mà gõ ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta (Khải 3 : 20).

VIII. — Hạnh-phúc của người tin Chúa Jêsus

Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền-phép trở nên con-cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài (Giăng 1 : 12). Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai nghe lời ta mà tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán-xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống (Giăng 5 : 24).

— *Truyền-đạo Nguyễn-sơn-Hà*

HÀNG GHẾ TRẺ EM

(Tiếp theo trang 25)

mà trở nên con-cái sáng-láng, được mua chuộc bởi huyết Chiên Con. Hôm nay, các em không phải là mụt ghẻ lở hôi-thúi ; nhưng « là mùi thơm của Christ ở giữa kẻ được cứu và ở giữa kẻ bị hư-mất » (II Cô 2 : 15a). Như vậy, các em phải ăn-ở thế nào cho đáng là danh-phận con-cái Đấng Christ, là mùi thơm của ngài. Lời nói của các em phải thế nào ? Phải có ân-hậu luôn luôn và nêm thêm muối, hầu cho « các em » biết nên đối-đáp mỗi người là thế nào (Cô-lô-se 4 : 6) — Muối đây không phải là muối ở xó bếp để dành nêm cá ; nhưng muối đây là chỉ về lời nói phải mặn-mòi có sự gây-dựng cho nhau vì « hoặc ăn, hoặc uống, hoặc làm sự chi khác, hãy vì vinh-hiển Đức Chúa Trời mà làm cả » (I Cô 10 : 31).

Cầu Chúa ban phước cho các em, đừng để lời nói mình như chùm-bao ăn lan mà mọi người phải ghê-sợ, phải tránh xa ; nhưng, phải « Chớ có lời thối-tha nào ra từ miệng anh em ; nhưng khi có cần thì hãy dùng lời lành có thể gây-dựng để giúp ơn cho kẻ nghe, chớ làm buồn Thánh-Linh của Đức Chúa Trời vì trong Ngài « các em » được ấn-chứng đến ngày cứu-chuộc (Ê-ph. 4 : 29, 30).

Kìa, ngoài xa, tiếng hát trong-trẻo ngân lên :

« Tội tình tôi đây như hải-sa,
Thật nặng nề thay, hỡi Cha !
Nhờ Jêsus tuôn huyết quí-báu,
Đã tẩy tâm-hồn trắng phau. . . »

(T. C. 175)

— *Thư-Sinh*

THUYẾT-TRÌNH CÔNG-VIỆC CHÚA CỦA ĐOÀN THANH-NIÊN...

(Tiếp theo trang 15)

Năm qua, anh Đoàn-phó Hồ-xuân-Phong đã đến thăm-viếng các Ban Thanh-niên Đà-nẵng, Phú-lãnh, Thu-bồn, Quế-sơn, Tiên-phước và Phúc-bình. Anh Thơ-ký Trần-thượng-Nhơn đã đến Hội-an, Thăng-bình và Bình-quế. Anh Tư-hóa Nguyễn-văn-An đã đến thăm Ban Thanh-niên Đà-nẵng (2 lần), Hội-an, Hòa-mỹ và Huế. Riêng tôi đã đến với các Ban Thanh-niên như sau : Đà-lạt, Nha-trang, Ninh-hòa, Tùng-nghĩa, Phan-thiết, Ban-mê-thuột, Ma-lâm, Phan-rang, La-ba, Tuy-hòa và Qui-nhơn. Không phân-biệt phạm-vi hoạt-động, tôi cũng đã đi vào rừng nhóm Hội-đồng khu-vực Thượng-du theo lời mời của ông Bà Mục-sư Truyền-giáo Phạm-văn-Năm. Tôi đã giảng và tỏ tình thân-thiện với anh chị em Thượng-du. Đồng-bào tín-đồ Thái, Nùng, Cao-Bắc-Lạng ở Tùng-nghĩa cũng vừa thành-lập Ban thanh-niên.

Đoàn Thanh-niên chẳng những hoạt-động trực-tiếp, nhưng cũng tìm phương-tiện nhờ những làn sóng điện của Đài Phát-thanh Việt-nam Cộng-hòa Đà-lạt, Nha-trang, Huế, phóng vào khoảng không-gian những âm-điệu thánh-thót êm-dịu, những bài giảng-luận, những câu chuyện hào-hứng, để đồng-bào thông-cảm gián-tiếp sự hoạt-động của thanh-niên Tin-lành. Về văn-hóa, Đoàn Thanh-niên Trung-phần có xuất-bản tờ Sức Mới, phát-hành 3 tháng 1 kỳ, in máy Ronéo ra 500 số và gởi biếu không cho toàn hạt. Tòa-soạn Sức Mới trong năm qua đã tặng 3 phần thưởng đặc-biệt cho 3 thanh-niên trúng giải đố Kinh-thánh của Sức Mới.

Danh-sách thanh-niên nam-nữ trong hạt : 1.092 người,

Số thường nhóm lại : 638 người.

IV. — Dụng-cụ và ngân-quỹ

Do sự tận-tâm cổ-động và nhiệt-tâm ủng-hộ của các ban-viên cùng các nhà hảo-tâm, Đoàn Thanh-niên Trung-phần đã có một máy đánh chữ, một máy in Ronéo, thật thuận-tiện cho sự hoạt-động của Đoàn.

Năm qua, công-quỹ Đoàn thâu

được : 1.851đ.00

Chi : 1.009đ.00

Còn : 842đ.00

Các Ban Thanh-niên thâu

được : 36.349đ.00

Chi : 31.199đ.00

Còn : 5.150đ.00

Công-quỹ Sức Mới

thâu : 12.300đ.00

Chi : 12.256đ.00

Còn : 44đ.00

Do tiền 1/10 ban-viên đóng góp, tiền dâng các nhà hảo-tâm, tiền Ban Thanh-niên đài-thọ mỗi khi Đoàn-trưởng đến thăm, nên tổng-luận, Đoàn đã có và đương có phương-tiện tồn-tại cùng giữ vững lập-trường tổ-chức.

Nguyện-vọng chúng tôi trong khóa mới nầy, nếu Chúa cho phép, sẽ cải-tiến tờ Sức Mới từ 500 số lên đến 1.200 số, từ chỗ đánh máy quay tay tới chỗ sắp chữ in máy. Chúng ta sẽ tổ-chức những Hội-đồng khu-vực bồi-linh, những cuộc thăm-viếng Ban Thanh-niên nầy qua Ban Thanh-niên nọ.

Thưa quí vị và các bạn,

Đồng ôn nhiệm-vụ một năm qua,
Cảm-tạ hồng-ân Đức Chúa Cha.
Có sức Thánh-Linh cùng hoạt-động,
Nên Đoàn thanh-thiếu được hoan-ca.
Xuân về, hoa sắc đương phô thắm !
Sức Mới, Đèn Linh hãy chói-lòa,
Một dạ kiền-thành hầu việc Chúa,
Tái-lâm Ngài thưởng mão vinh-hoa...

Quế-sơn, 29-3-58

— Đoàn-trưởng Nguyễn-Lĩnh

Xin trân-trọng giới-thiệu với quí Ban Chứng-đạo cùng quí độc-giả! Phòng sách Tin-Lành hiện có các thứ sách biếu cho người chưa biết Chúa như sau:

ĐỨC CHÚA TRỜI YÊU-THƯƠNG
NĂM VẾT THƯƠNG CỦA ĐẤNG CHRIST
HAI SỰ KÊU GỌI
TÔN-GIÁO HAY LÀ SỰ CỨU-RỖI
TỘI-NHƠN ĐƯỢC XƯNG-NGHĨA
MỘT MÔN THẦN DƯỢC
NGƯỜI ĂN CƯỚP TIN CHÚA
TÔI CHỌN ĐẤNG CHRIST
GÀ MÁI TÚC CON
SANH-MẠNG TRONG HUYẾT

Quí vị nào muốn các thứ sách kể trên, xin đến Phòng sách Tin-Lành chúng tôi kính tặng.

Sau đây chúng tôi cũng có các vật-phẩm mới nhập-cảng!

MÁY HÁT hiệu 'THORENS' (Thụy-sĩ)	Giá 1.500đ.
DĨA HÁT MỸ, đặc-biệt đánh đờn và chuông	Giá 60đ.
PHÙ-HIỆU CÓ HÌNH THẬP-TỰ	
làm bằng đồng mạ vàng. Cỡ lớn	Giá 30đ.
» » » » » Cỡ vừa	Giá 20đ.
» » » » » Cỡ nhỏ	Giá 10đ.
KẸP CRAVATE CÓ HÌNH THẬP-TỰ	
làm bằng đồng mạ vàng	Giá 30đ.
VẢI CAO-SU dùng thay vào phòng hơi các thứ đờn Dương-cầm và Phong-cầm	Mỗi thước Giá 190đ.
THÁNH-KINH TỰ-ĐIỂN Trọn bộ 14 tập	Giá 100đ
mua mỗi tập	Giá 10đ.

PHÒNG SÁCH TIN-LÀNH
Số 14, Đại-lộ Hồng-Bàng
SAIGON